

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ธันวาคม 2558

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ธันวาคม 2558

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วิสุวัฒน์ วรรณมะกอก

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธานกรรมการ
(รศ.ดร.วินัส ฤาชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผศ.ดร.รสริน โอสถานันต์กุล)

.....กรรมการ
(ผศ.ดร.รสริน โอสถานันต์กุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผศ.ดร.กัญญาสุดา นิ่มอนุสรณ์กุล)

.....กรรมการ
(ผศ.ดร.กัญญาสุดา นิ่มอนุสรณ์กุล)

24 ธันวาคม 2558

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผศ.ดร.รสริน โอสถานันต์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.กัญญ์สุดา นิ่มอนุสรณ์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำชี้แนะ และคำปรึกษาที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า อีกทั้งให้ความช่วยเหลือและให้ความกรุณาเกื้อกูลตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของงาน ส่งผลทำให้การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางวิชาเศรษฐศาสตร์ให้แก่ผู้เขียน และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่คณะเศรษฐศาสตร์ทุกท่าน บรรณารักษ์ห้องสมุด และบุคลากรทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดเวลาในการศึกษา

ขอขอบคุณผู้อำนวยความสะดวก คณาจารย์ และบุคลากรในโรงเรียนที่ได้เข้าเก็บข้อมูล ที่ได้ช่วยเหลือในการให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตร 1 ปี) ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจจนการศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้สมบูรณ์

ผู้เขียนขอรำลึกถึงพระคุณบิดามารดาและครอบครัวที่ได้วางรากฐานของชีวิต การศึกษา และเป็นกำลังใจในการศึกษามาโดยตลอด

ผู้เขียนคาดหวังว่าผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ออกนโยบาย โรงเรียน และ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป หากส่วนใดส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระนี้มีข้อผิดพลาด ผู้เขียนขอน้อมรับและกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้

วิสุวัฒน์ วรรณมะกอก

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ	ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ผู้เขียน	นายวิสุวัฒน์ วรรณมะกอก
ปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะกรรมการที่ปรึกษา	ผศ.ดร.รสริน โอสถานันต์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผศ.ดร.กัญญ์สุดา นิ่มอนุสรณ์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสวัสดิการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบ English program ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมด 276 คน จาก 12 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นครูชาวไทย 100 คน และ ครูชาวต่างชาติ 176 คน และใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อระดับความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) อธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนการวิเคราะห์ระดับความสุขของครูจะใช้มาตราวัดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) และ ใช้วิธีรวมค่าคะแนนความสุขจากตัวชี้วัด 2 ปัจจัย นั่นคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ และ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยและชาวต่างชาติกับความคิดเห็นในปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจะใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ Independent Sample T-test

ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทั้งชาวไทยและต่างชาติมีความพึงพอใจกับสวัสดิการที่ทางโรงเรียนจัดสรรให้ และ สวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต้องการ 3 อันดับแรกคือ สวัสดิการรักษายาพยาบาล สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาไปศึกษาต่อ และ โบนัสคิด ตามลำดับ โดยจากการสำรวจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยใหญ่ คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และ ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้าน

เศรษฐกิจผลการศึกษพบว่า ปัจจัยที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือปัจจัยด้านหนี้สินโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.46 และ ปัจจัยที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยลำดับแรกคือปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานมีอิทธิพลที่ทำให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความสุขมากที่สุดโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.55 นอกจากนี้ผลการศึกษการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความสุข ระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างชาวไทยและชาวต่างชาติโดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ T-test โดยผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสุขของ ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความพึงพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ รายได้ที่ได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน ความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ได้รับ ความพึงพอใจกับการออมเงินในแต่ละเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน ความพึงพอใจในการสอน นโยบายของรัฐ และระดับความพึงพอใจกับสวัสดิการที่โรงเรียนจัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมีความเห็นพ้องกันกับประเด็นเหล่านี้ และเมื่อแปลผลระดับความสุขของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความสุขน้อยกว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Factors Affecting on Happiness of English Teachers in Mueang District, Chiang Mai Province
Author	Mr. Wisuwat Wannamakok
Degree	Master of Economics
Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Rossarin Osathanunkul Advisor Asst. Prof. Dr. Kunsuda Nimanussornkul Co-advisor

ABSTRACT

This research aims to study welfare provided by schools for English teachers who are both Thais and Foreigners and factors affecting the happiness of English teachers at schools where they provide English programs to students in Mueang District, Chiang Mai, Thailand. Therefore, this study in terms of controlling conditions of research is by survey, in terms of time is cross-sectional and in terms of purpose is applicable. The sample consisted of 343 individuals (12 English school teachers) of the statistical population whom were surveyed at random, but we collected a sample of 276 (80%) out of 343 English teachers. Search-tools included a demographic questionnaire, including individual and job characteristics, economic and non-economic factors. The data was analyzed by using descriptive statistics. We used the Likert scale to measure happiness levels of English teachers, and analyzed the difference of all factors between Thai English teachers and Foreign English teachers by using T-test. This study found that most English teachers were satisfied with their welfare, and the three components that English teachers wanted most were healthcare, training benefits and holiday entitlement respectively. The less-satisfied economic factor that influenced on happiness was debt factor, and the strong-satisfied non-economic factor that influenced on happiness was relationships in the workplace. In comparisons between Thai English teachers and Foreign English teachers, the mean difference score between Thai English teachers and Foreign English teachers over salary satisfaction, saving satisfaction, the safety environment in workplace, teaching satisfaction, government policy, and welfare satisfaction were insignificant.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	5
1.4 ขอบเขตการศึกษา	5
1.5 นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสุขในการทำงาน	7
2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสุข	9
2.1.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต	9
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	21

3.1	กรอบแนวคิดในการศึกษา	22
3.2	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
3.3	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	24
3.3.1	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
3.3.2	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา	26
บทที่ 4 ผลการศึกษา		29
4.1	ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	29
4.2	สวัสดิการที่โรงเรียนจัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	36
4.3	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	39
4.3.1	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานในด้านเศรษฐกิจ	45
4.3.2	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ	49
4.4	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยและต่างชาติโดยวิธีวิเคราะห์ Independent Sample T-test	54
4.4.1	ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	61
4.4.2	ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	64
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ		71
5.1	สรุปผลการศึกษา	71
5.2	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	78
5.3	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	79
เอกสารอ้างอิง		81

ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก	แบบสอบถามครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตอำเภอเมือง เชียงใหม่
ภาคผนวก ข	ผลการวิเคราะห์ห้อิทธิพลที่มีผลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธี Independent Sample T-test
ประวัติผู้เขียน	108

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สถิติการขาดแคลนครูและผลการสอบย้อนหลัง 3 ปี (ปี2555-2557)	2
ตารางที่ 1.2 จำนวนครูและอัตราการผลิตเปลี่ยนแปลง ระหว่างปี2553-2556	3
ตารางที่ 3.1 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 12 โรงเรียน	23
ตารางที่ 3.2 แสดงความหมายของอิทธิพลที่มีผลต่อความสุขในแต่ละระดับช่วงคะแนนเฉลี่ย	27
ตารางที่ 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	32
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของสวัสดิการที่ทางโรงเรียนจัดสรรให้	37
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของสวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต้องการ	38
ตารางที่ 4.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงาน	40
ตารางที่ 4.5 ปัจจัยที่มีที่มิใช่ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	42
ตารางที่ 4.6 ความแตกต่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่อด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุข	45
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่อด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ	55

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่11พ.ศ.2555-2559	3
ภาพที่ 2.1 แสดงลำดับชั้นตามความต้องการของมาสโลว์	11
ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	22
ภาพที่ 4.1 ความพึงพอใจในสวัสดิการที่โรงเรียน ได้จัดสรรให้แก่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	37

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การทำงานอย่างมีความสุข (Happiness at the workplace) นั้นเป็นสิ่งทีพนักงานในทุกสาขาอาชีพในทุกระดับมีความปรารถนาและยิ่งเมื่อความสุขที่หาได้นั้นมาจากการทำงานและหาได้ในสถานที่ทำงานแล้วนั้นก็ยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกผูกพัน ซึ่งแทนที่จะทำงานให้เสร็จตามที่ได้รับมอบหมายตามงานนั้นๆ ไป แต่กลับมีความสุขที่ได้อยู่ที่ทำงาน เปรียบดังเสมือนว่าองค์กร หรือ สถานที่ทำงานนั้นเป็นบ้านหลังที่สอง

นิยาม “คุณภาพชีวิตการทำงาน” ตามที่ เดวิด (Davis, 1977 อ้างใน ชัยอนันต์ ธีระวิระ, 2544) ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่นำคำว่าคุณภาพชีวิตมาทำการศึกษา โดยได้ให้คำนิยามนิยามไว้ว่า การทำงานควรจะทำให้มีความสำคัญในมิติที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกละเลยทั้งทางปัจจัยด้านเทคนิค และปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ในการออกแบบการทำงาน” นอกจากนี้ เมอร์ตัน (Merton, 1977 อ้างใน ชัยอนันต์ ธีระวิระ, 2544) ยังได้เพิ่มมิติด้านจริยธรรมเข้าไปในนิยามของคุณภาพชีวิตการทำงานด้วย กล่าวคือ “คุณภาพชีวิตเป็นคำที่ให้ความหมายที่กว้างและครอบคลุมทุกเรื่องทั้งทางจริยธรรมในการทำงานและสภาพในทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพการทำงาน ความพอใจและความไม่พอใจในการทำงานของพนักงาน โดยการเพิ่มประสิทธิภาพของผลผลิต และการได้รับการยอมรับในสังคมนั้นจะมีผลต่อความมั่นคง และความมีเสถียรภาพทางสังคม

นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติ (United Nations, 2009) ได้เริ่ม โครงการพัฒนาดัชนีการพัฒนามนุษย์ หรือที่เรียกว่า Human Development Index (HDI) โดยมีแนวคิดในการวัดคุณภาพชีวิตหรือความอยู่ดีมีสุขของคนทำงานว่าไม่ควรเน้นในการให้ความสำคัญในเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว ยกตัวอย่างเช่น รายได้หรือผลผลิต เป็นต้น แต่ควรที่จะวัดด้วยตัวชี้วัดทางด้านสังคมด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนามนุษย์ โดยประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การมีชีวิตที่ยืนยาว ความรู้ และมาตรฐานความเป็นอยู่

วิชาชีพครูก็เป็นอาชีพหนึ่งในหลายอาชีพเช่นเดียวกันที่พึงปรารถนาที่จะทำงานอย่างมีความสุขเพราะเมื่อครูทำงานอย่างมีความสุขก็อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความต้องการที่จะประกอบวิชาชีพครูมากขึ้นแต่ จากการรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) พบว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความขาดแคลนครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างมาก โดยสังเกตได้จากสถิติการขาดแคลนครูและผลการสอบย้อนหลัง 3 ปี (ปี 2555 – ปี 2557) ตามสาขาวิชาที่ขอยกเว้นการมีใบประกอบวิชาชีพครู 5 อันดับวิชาหลัก ดังนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติการขาดแคลนครูและผลการสอบย้อนหลัง 3 ปี (ปี 2555 – ปี 2557)

หน่วย : คน

ที่	วิชา	ขาดแคลน ปัจจุบัน	สถิติย้อนหลัง 3 ปี					
			พ.ศ. 2555		พ.ศ. 2556		พ.ศ. 2557	
			สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้
1	คณิตศาสตร์	4,488	6,454	181	5,875	353	9,001	1,907
2	ภาษาอังกฤษ	4,322	10,280	2,265	8,227	417	10,631	2,178
3	วิทยาศาสตร์	2,415	11,460	1,563	9,732	518	13,316	3,309
4	ฟิสิกส์	835	1,458	41	963	71	1,240	251
5	ชีววิทยา	825	1,891	603	949	114	1,573	432

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักพัฒนาระบบบริหารบุคคลและนิติการ (กผอ.สพร.สพฐ.) (2557)

ดังตารางที่ 1.1 จะเห็นได้ว่า บุคลากรทางด้านวิชาภาษาอังกฤษ เป็นบุคลากรที่มีต้องการในลำดับแรกๆ ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน สะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันได้เกิดปัญหาบางประการที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและสาเหตุของปัญหานั้นอาจเกิดจากการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นไม่มีความสุขในการทำงาน และปัญหาการไม่มีความสุขในการทำงานของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษอาจเกิดจากปัจจัยที่หลากหลายเนื่องจากการประกอบวิชาชีพครูเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการมีความเครียดในการทำงาน นอกจากนี้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ทางเศรษฐกิจ อาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ครูมีความสุขน้อยลง ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทยอยู่ในระดับท้ายของเวทีโลก โดยจากผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทางด้าน ภาษาอังกฤษ English Proficiency Index (EF EPI2014) ประจำปี 2557 ซึ่งได้ทำการทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษใน 63 ประเทศทั่วโลก ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก พบว่าประเทศไทยมีคะแนนความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ อยู่ในกลุ่มประเทศที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำสุด (Very Low Efficiency) โดยอยู่ในอันดับที่ 48 จาก 63 ประเทศ ในทางกลับกันอัตราครูที่ราชอาณาจักรกลับมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ ซึ่งสามารถดูได้จากสถิติแนวโน้มการลดลงของจำนวนครูได้ตามข้อมูลในตารางที่ 1.2 ซึ่งเป็นข้อมูลจำนวนของครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้ต่อไปนี้

ตารางที่ 1.2 จำนวนครูและอัตราการเปลี่ยนแปลง ระหว่างปี 2553 ถึง ปี 2556

ปีการศึกษา	พ.ศ.2552	พ.ศ.2553	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556
จำนวนครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	622,764	641,925 (2.98)	631,411 (-1.66)	630,259 (-0.18)	630,776 (0.08)

หมายเหตุ : จำนวนตัวเลขใน () ในตารางที่ 2 มีหน่วยเป็นร้อยละของการเปลี่ยนแปลง

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2556)

โดยแผนการพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 ประจำปี พ.ศ.2555-2559 ได้ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาศึกษาไทย โดยแสดงไว้ตามภาพที่ 1.1 ดังนี้

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2557)

ภาพที่ 1.1 การจัดทำแผนพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559

โดยการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 ได้ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้นหลักการข้างต้นจึงได้ถูกนำมาเป็นแนวทางกำหนดยุทธศาสตร์ทางการศึกษา ที่ครอบคลุมทั้งการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครูคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา การผลิตและพัฒนาคุณภาพกำลังคนรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ การส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อีกทั้งได้กำหนดกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ไว้อย่างชัดเจนนอกจากนี้นโยบายของรัฐมนตรีนโยบายของรัฐบาลประจำปีงบประมาณ 2558 ยังได้กำหนดให้ การพัฒนาและเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทย ได้บรรจุอยู่ใน 7 นโยบายเฉพาะ (ดำเนินการให้เห็นผลภายใน 1 ปี) และจัดให้บรรจุอยู่ในส่วนของกลยุทธ์ ในการพัฒนาระบบการสนับสนุนการจัดการศึกษา ตามพันธกิจ ปีงบประมาณ 2558 อีกด้วย โดยนโยบายหลักคือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเป้าหมายจะจัดหาครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปีละ 1,000 คน โดย กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) ได้ให้ความเห็นว่าการให้การคัดกรองเป็นไปอย่างรอบครอบในปีแรกจึงยังไม่ควรมีจำนวนที่สูงนัก ดังนั้น ในปี 2554 จึงมีการคัดกรองครูชาวต่างชาติจำนวน 300 คน และมีการต่อสัญญาจ้างปีต่อไป ซึ่งงบประมาณปีละ 350 ล้านบาท ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอให้จัดทำเป็นโครงการต่อเนื่องระยะยาว เป็นระยะเวลา 5 ปี ซึ่งจะสอดคล้องพอดีกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเด็กไทย แต่อุปสรรคในการเข้ามาสอนภาษาอังกฤษของครูชาวต่างชาตินั้นคือ นโยบายหลักสูตรฝึกอบรมภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับครูชาวต่างประเทศเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูจำนวน 42 ชั่วโมงจากเดิม 20 ชั่วโมง โดยครอบคลุมเรื่องบริบทและวัฒนธรรม เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กไทยและจิตวิทยาเด็กไทย

จากที่ทราบแนวโน้มอัตราการขาดแคลนครูด้านภาษาอังกฤษตามตารางที่ 1.1 และตารางที่ 1.2 แล้วนั้น เรากลับพบว่าแนวโน้มอัตราการเข้ามาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษของชาวต่างชาติมีอัตราเพิ่มมากขึ้น ซึ่งตามรายงานสถิติของกระทรวงแรงงานได้รายงานว่ามีอาจารย์ชาวต่างชาติจำนวน 12,387 คนทำงานเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่า 3 เท่า จากปี 2546 ที่ 4,519 คน (ลาร์ส ฟินเนอร์ธอฟ นีลสัน, 2551) โดยการเพิ่มขึ้นของครูชาวต่างชาติอย่างมีนัยสำคัญนั้น อาจมีหลายสาเหตุ หนึ่งในสาเหตุที่อาจเกิดจากการที่ครูชาวต่างชาติได้มีการรับรู้ถึงการมีความสุขในการทำงานของการเป็นครูของชาวต่างชาติในประเทศไทย ทั้งในด้านค่าครองชีพที่ถูก และความเป็นมิตรของคน

ไทย และสภาพแวดล้อมที่ดี จึงทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีได้ ทั้งนี้แนวโน้มอัตราการขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทยยังมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน โดยการมีความสุขในการทำงานของครู ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน(Maja Tadic,2013) เมื่อต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษของเยาวชนไทยดีขึ้น การทำงานอย่างมีความสุขของครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นการค้นคว้าวิจัยหาปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความสุข จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อการบริหารจัดการและการออกนโยบายที่จะช่วยทำให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทำงานอย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพในการสอนสูงสุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.เพื่อศึกษาถึงสวัสดิการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงสวัสดิการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการทำงานของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษาจะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม และ ออกนโยบาย ที่ส่งผลต่อการทำงานของครูผู้สอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในการออกนโยบายทางการศึกษาได้

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษใน 12 โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program (EP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 343 คน ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 2 เดือน ระหว่างเดือน สิงหาคม-กันยายน 2558 และมีจำนวนตอบกลับทั้งหมดจำนวน 276 คน คิดเป็น ร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยขอบเขตการศึกษาคือ ลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความสุขที่ได้รับจากการทำงานโดยแบ่งออกเป็นด้านเศรษฐกิจและด้านที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ อีกทั้งวัดระดับความสุขในการทำงานของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

1.5 นิยามศัพท์

การทำงานอย่างมีความสุข (Happiness at the workplace) หมายถึง ภาวะในการทำงานที่พนักงานทุกคนรู้สึกมีความสุขกับการทำงาน ทำงานเหมือนไม่รู้สึกว่าตนเองได้ทำงาน

ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่ได้รับว่าจ้างในทุกตำแหน่งของอาชีพครูสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียน ในเขต อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ทั้งครูชาวไทยและชาวต่างชาติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้ ประกอบด้วย

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสุขในการทำงาน

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสุข

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

1.) ทฤษฎีมาส โลว์

2.) ตัวชี้วัดในการวัดคุณภาพชีวิต

โดยมีรายละเอียดแต่ละทฤษฎีดังนี้

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสุขในการทำงาน

มิติด้านการทำงาน เป็นมิติสำคัญมิติหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต จึงมีหลายหน่วยงาน แยกการวัดคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life) ออกจากการวัดคุณภาพชีวิตโดยทั่วไป เนื่องจากชีวิตการทำงานมีช่วงเวลาทำงานและช่วงเวลาดำเนินชีวิตที่คาบเกี่ยวกัน สำหรับประชากรวัยแรงงานที่มีงานทำ การศึกษาคุณภาพชีวิตเพื่อให้วัดได้อย่างแท้จริงควรศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานเพื่อนำมาประกอบการจัดทำตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตด้วย ตามที่ Davis (1977 อ้างในชัยอนันต์ ธีระ, 2544) ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่นำคำว่าคุณภาพชีวิตในการทำงานมาศึกษา ได้ให้นิยามดังนี้ “คุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับสิ่งแวดล้อมโดยส่วนรวมในการทำงานของเขาและเน้นมิติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งมักจะถูกละเลยจากปัจจัยทางเทคนิค และปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ในการออกแบบการทำงาน” นอกจากนี้ Merton (1977 อ้างใน ชัยอนันต์ ธีระ, 2544) ยังได้เพิ่มมิติด้านจริยธรรมเข้าไปในนิยามของคุณภาพชีวิตการทำงานด้วย ดังนี้ “คุณภาพชีวิตเป็นคำที่มีความหมายกว้างครอบคลุมทุกเรื่องเกี่ยวกับจริยธรรมในการทำงานและสภาพในการทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพ

การทำงาน ความพอใจและความไม่พอใจในการทำงานของคนงาน การจัดการเพิ่มประสิทธิภาพของผลผลิต และการได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่ามีส่วนต่อความมั่นคง และเสถียรภาพของสังคม นอกจากนี้ จากการประชุมของ European Council ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงบรัสเซล ใน พ.ศ. 2548 ได้มีการกล่าวถึงคำว่าคุณภาพชีวิตการทำงานไว้เช่นกัน โดยมีการกำหนดกรอบ การวิเคราะห์คุณภาพชีวิตการทำงานเป็น 10 มิติ โดยส่วนใหญ่เป็นการวัดในเชิงอัตวิสัย (Subjective) ดังนี้

1. คุณภาพที่แท้จริงของงานที่ทำ
2. การพัฒนาทักษะ/ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และความก้าวหน้าในอาชีพ
3. ความเท่าเทียมทางเพศ
4. สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน
5. ความยืดหยุ่นและความมั่นคง
6. การมีส่วนร่วมและการเข้าถึงตลาดแรงงาน
7. โครงสร้างการทำงานและความสมดุลในชีวิตการทำงาน
8. การสนทนาเชิงสังคมและการมีส่วนร่วมของคนทำงาน
9. ความหลากหลายและไม่แบ่งแยก
10. ผลการปฏิบัติงานโดยรวม

ประเด็นที่น่าสนใจของ Delamotte และ Takezawa (1984) ในเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงาน มีดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานมีผลต่อคุณภาพชีวิตคนทำงาน เช่น การมีโอกาสตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานความพึงพอใจในการทำงาน เป็นต้น

2. นิยามคุณภาพชีวิตการทำงาน คือ ความพึงพอใจกับค่าตอบแทนที่ได้รับ ชั่วโมงการทำงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

3. สถานประกอบการควรให้ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน เนื่องจากเมื่อคนทำงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี สถานประกอบการก็จะได้รับการทำงานที่ดีขึ้น ทั้งนี้ Kossen (1991 อ้างใน นภารัตน์ ด่านกลาง, 2550) กล่าวว่ากระบวนการสนับสนุนคุณภาพชีวิตของคนทำงาน ได้แก่

1. การเพิ่มคุณค่าต่องาน
2. การให้อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
3. การให้มีโอกาสในการสร้างสรรค์งาน
4. การมีการหมุนเวียนงาน
5. การมีการเปลี่ยนงานที่น่าเบื่อไปสู่งานที่ดูจืด
6. การให้คำชมเชยและการยอมรับ
7. การให้ค่าตอบแทนที่ดี

8. การให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่องาน
9. การมีสถานที่เลี้ยงเด็กสำหรับพนักงานที่มีภาระการเลี้ยงดูลูกในเวลางาน
10. การมีโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ

3.2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสุข

ความสุขเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนา ความสุข เป็นการประเมินความรู้สึกและประสบการณ์ของแต่ละคนว่า มีความชื่นชอบชีวิตโดยรวมของตนเองมากแค่ไหน ทั้งนี้ ประสบการณ์ด้านอารมณ์ทางบวก เช่น ความปิติ ความสนใจและความภาคภูมิใจ ต้องมีบ่อยครั้งขณะที่ประสบการณ์ด้านอารมณ์ทางลบ เช่น ความเศร้า ความวิตกกังวล และความโกรธ ต้องมีไม่บ่อยครั้ง (Veenhoven, 1997; Lyubomirsky et. al.2005 อ้างใน ศิรินันท์กิตติสุขและคนอื่นๆ,2556)

“ความสุข” จึงมักถูกนำมาใช้ร่วมกับ “คุณภาพชีวิต” ซึ่งสามารถพบได้ในนิยามและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการศึกษาคุณภาพชีวิตเสมอมา ดังนั้น การวัดคุณภาพชีวิต จึงสามารถสะท้อน การวัดความสุขของบุคคลในระดับที่น่าเชื่อถือได้การกล่าวถึงเรื่องสวัสดิการของมนุษย์ ความสุข และคุณภาพชีวิตนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่แต่อย่างใด ความสุขของชีวิตได้มีการกล่าวกันมาตั้งแต่ยุคอริสโตเติล แต่ก็เป็นความหมาย ในเชิง “จริยธรรม” ซึ่งเป็นความหมายที่ได้รับอิทธิพลแนวความคิดของทางตะวันตก ในการให้ความหมายในเชิงระบบของ “ความสุข” อริสโตเติลได้ชี้ให้เห็นถึงแนวทางที่นำไปสู่ความผาสุก หรือที่เรียกว่า “Eduaemonia” ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนไปเป็นคำศัพท์สมัยใหม่คือ “Happiness” ในช่วงปีพ.ศ. 2483-2492 (ทศวรรษ 1940) รัฐบาลของประเทศทางตะวันตกได้พัฒนานโยบายในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนขึ้นมา

3.2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

ความหมายของคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และด้านอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่จะสามารถส่งผลให้เขาดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขซึ่งมีหลายหน่วยงานได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

องค์การยูเนสโก (UNESCO, 1978 อ้างใน มัณฑนา คำรงค์ดี ,2555) ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตว่าหมายถึง ความรู้สึกของการอยู่อย่างพอใจ มีความสุข ความพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีส่วน

สำคัญต่อบุคคลนั้น ๆ ได้แก่ อาหาร สุขภาพอนามัย โภชนาการ การศึกษา สิ่งแวดล้อม รายได้ที่อยู่อาศัย และทรัพยากร

องค์การอนามัยโลก (WHO, The WHOQOL Group, 1997) ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตว่า เป็นการรับรู้ของแต่ละบุคคลที่มีต่อชีวิตของบุคคลนั้น ๆ ในบริบทของวัฒนธรรมและสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ เชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายและความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (2555) กล่าวว่าคุณภาพชีวิตคือการดำรงชีวิตของมนุษย์ในระดับที่เหมาะสมตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดไว้ในสังคมหนึ่ง ๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2551) กล่าวว่าคุณภาพชีวิตหมายถึง สภาพการดำรงชีวิตที่บุคคลแต่ละคนจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมหนึ่ง ๆ ได้โดยมีความสุขทางร่างกายและจิตใจ ได้รับการตอบสนองความต้องการทำให้มีการกินดีอยู่ดีเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมสถาบันเสริมสร้างขีดความสามารถมนุษย์

สำนักงาน ก.พ. (2553) ให้ความหมายคุณภาพชีวิตในบริบทของข้าราชการพลเรือนสามัญว่าหมายถึงคุณภาพชีวิตโดยทั่วไป มีองค์ประกอบที่มีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลหนึ่ง โดยเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมชุมชนและครอบครัว รวมถึงชีวิตการทำงาน นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตไว้ดังนี้

ฮาร์แลนด์ (Harland, 1972 อ้างใน ศิรินันท์ กิตติสุขและคนอื่น ๆ, 2556 หน้า 13) เห็นว่าคุณภาพชีวิตเป็นความต้องการในด้านอาหารการได้รับการบริการฐานะความอยากมีอยากได้ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ด้านเอมเมอร์สัน (Emerson, 1985 อ้างใน ศิรินันท์ กิตติสุขและคนอื่น ๆ, 2556) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตว่าเป็นความพึงพอใจของบุคคลหนึ่งที่มีต่อคุณค่า เป้าหมายและความต้องการที่บุคคลนั้นทำให้เป็นจริงได้ด้วยความสามารถและวิถีชีวิตของตัวเอง และ จอร์ทและคณะ (Gough et al., 2007 อ้างใน ศิรินันท์ กิตติสุขและคนอื่น ๆ, 2556) อธิบายคุณภาพชีวิตในมุมมองที่เป็นความผาสุก (Well-Being) ว่าหมายถึงการที่บุคคลคิดจะเป็นคิดจะทำและเป็นสิ่งที่บุคคลคิดว่าสามารถที่จะทำและสามารถที่จะเป็นได้อย่างแท้จริง

1.) ทฤษฎีมาสโลว์

มาสโลว์ (1954) ได้พัฒนา ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่นักการจัดการ ให้ความสนใจเนื่องจากเป็นการศึกษาความต้องการของพนักงาน โดยนำมาเป็นสิ่งจูงใจให้พนักงานมีความตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์กรและส่วนหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของพนักงานเช่นกัน เนื่องจากมนุษย์ย่อมมีความต้องการและเมื่อความต้องการยังไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความเครียดนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดแรงขับเคลื่อน เพื่อหาวิธีการหรือพฤติกรรมที่นำไปสู่สิ่งที่ตนเองต้องการ เพื่อลดความตึงเครียดนั้นคุณภาพชีวิต การทำงาน และความสุขทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงลำดับชั้นตามความต้องการของมาสโลว์

ที่มา: www.baanjomiyut.com

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เช่น ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety Needs) เช่น ความต้องการความมั่นคง ความต้องการความคุ้มครองจากอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นต้น
3. ความต้องการการยอมรับทางสังคม (Social Needs) เช่น ความต้องการความรัก ความใส่ใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของสังคมการได้รับการยอมรับ เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เช่น ชื่อเสียงเกียรติยศ ตำแหน่ง อำนาจ การยกย่องสรรเสริญ เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จ (Self-Actualization Needs) เช่น ความเจริญรุ่งเรืองในทางศรัทธาเป็นต้น โดยผู้บริหารองค์กรที่จะใช้ทฤษฎีของมาสโลว์ในการจูงใจพนักงานควรทราบความต้องการของพนักงานว่ามีความต้องการอยู่ในลำดับขั้นใดโดยความต้องการทั้ง 5 ระดับ ของมาสโลว์ จะแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1. ความต้องการลำดับต้น (Lower-Order Needs) เป็นความต้องการตอบสนองภายนอกประกอบด้วย ความต้องการด้านร่างกายและความต้องการความปลอดภัย เช่น การจัดสถานที่ทำงาน ชั่วโมงการทำงานอย่างเหมาะสม การจ่ายค่าจ้าง สวัสดิการ ความมั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน

2. ความต้องการในลำดับที่สูงกว่า (Higher-Order Needs) เป็นความต้องการตอบสนองภายในหรือจิตใจ ประกอบด้วย ความต้องการทางสังคม ความต้องการเกียรติยศ และความต้องการให้ความคิดความฝันของตนเป็นจริง เช่น การเลื่อนตำแหน่ง การให้อิสระในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการทำงาน การให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นต้น

แมคคอลล (McCall, 1975 อ้างใน ศิรินันท์กิตติสุขและคณะ, 2556 หน้า 14) ได้ขยายประเด็นลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ออกไปในเรื่องของประสบการณ์ชีวิต โดยได้เสนอเกณฑ์การวัดคุณภาพชีวิตเป็นมิติต่างๆ ตามประสบการณ์ชีวิตของคนทั้งในแง่ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ รวมถึงความชอบและความเจ็บปวด ความสุขและความทุกข์ นอกจากนี้ดัลเคย์และรูคได้ให้นิยามอื่นๆ อีกในเรื่องของความผาสุก ความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจในชีวิต หรือความสุขและความทุกข์ แมคคอลลยังได้ชี้ให้เห็นว่า รากฐานของคุณภาพชีวิตคือ ความผาสุกที่เกี่ยวกับสุขภาพและความสุข นอกจากนี้ (เซอร์เก้, 1976 อ้างใน ศิรินันท์กิตติสุขและคณะ, 2556 หน้า 14) ได้ศึกษาทฤษฎีคุณภาพชีวิตที่พัฒนาต่อจากมาสโลว์ โดยให้ความสำคัญในมิติทางวัฒนธรรมและชี้ให้เห็นว่าลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์นั้น ได้ให้จุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์เพื่อค้นหาประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตในแง่สุขภาพจิตนั้นมีความชัดเจนในการทำวิจัยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสุขส่วนบุคคล

2.) ตัวชี้วัดในการวัดคุณภาพชีวิต

จากประเด็นในเรื่องนิยามและแนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต เพื่อจะเชื่อมโยงคุณภาพชีวิตกับการวัดเข้าด้วยกัน พบว่า การวัดคุณภาพชีวิตควรมีองค์ประกอบของดัชนีคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นตัวชี้วัดทางสังคมที่สำคัญจำแนกเป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ ตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัย (Objective Wellbeing) และตัวชี้วัดทางสังคมเชิงอัตวิสัย (Subjective Well-being) (Newman, 1975; HorFey and

LittFe, 1985; Hankiss, 1983; Baster, 1985 อ้างใน ศิรินันท์ กิตติสุขและคณะ, 2556 หน้า 17) ตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัยตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัย (Objective Well-being) เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ มุ่งไปที่วัตถุ รายได้ของชาติหรือครัวเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยรายได้ของชาติและข้อมูลทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่เข้าใจได้โดยทั่วไปและนำมาใช้อย่างกว้างขวาง (Baster, 1985) แท้ที่จริงแล้ว การทำความเข้าใจตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัยไม่ใช่เรื่องซับซ้อน ตัวอย่างของตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัยได้แก่ อัตราการอ่านออกเขียนได้ อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด ประเภทของที่อยู่อาศัย และค่าครองชีพ ผู้วางนโยบายมักใช้ตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัยวัดคุณภาพชีวิตของระดับครัวเรือน ชุมชน เมือง และประเทศ (Lui, 1975; Rogerson, 1989) การประเมินตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัยมักจะเกี่ยวพันกับการใช้สถิติ อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดทางสังคมเชิงภาวะวิสัยไม่สามารถอธิบายสังคมได้อย่างแท้จริง (Oliver et al., 1996)

ตัวชี้วัดทางสังคมเชิงอัตวิสัย (Subjective Well-being) เกี่ยวข้องกับการวัดความพึงพอใจ ความรู้สึกทัศนคติ และความเข้าใจในระดับบุคคล ซึ่งดูเหมือนเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เนื่องจากมีความยากในการกำหนดและวัด ตัวชี้วัดนี้ถูกออกแบบมาเพื่อวัดความสุขและความพึงพอใจของมนุษย์ แนวคิดของตัวชี้วัดทางสังคมเชิงอัตวิสัย สัมพันธ์กับความเข้าใจและทัศนคติในเรื่องของชีวิตที่เป็นสุขทั้งด้านครอบครัวเพื่อนฝูง และมาตรฐานความเป็นอยู่ การศึกษาของแอนดริวและวิทธี เป็นตัวอย่างที่ดีของการพัฒนาตัวชี้วัดทางสังคมเชิงอัตวิสัยที่สมบูรณ์ได้แก่ ตัวชี้วัดในเรื่องของการประสบความสำเร็จ ความปลอดภัย และความสนุกสนาน รวมถึงชีวิตการทำงานและครอบครัว

องค์การยูเนสโก (UNESCO, 1978) ได้ให้ความหมายคุณภาพชีวิตไว้ดังนี้ ความรู้สึกของการอยู่อย่างพอใจ มีความสุข ความพอใจต่อองค์ประกอบต่างๆ ที่มีส่วนสำคัญต่อบุคคลนั้นๆ ได้แก่ อาหาร สุขภาพอนามัย โภชนาการ การศึกษา สิ่งแวดล้อม รายได้ ที่อยู่อาศัยและทรัพยากร โดยแบ่งประเด็นการศึกษาเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ การศึกษาด้านภาวะวิสัย ซึ่งเป็นการวัดข้อมูลที่สามารถ นับได้หรือวัดได้เช่น ข้อมูลทางประชากรและเศรษฐกิจ และการศึกษา ด้านอัตวิสัยเป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก และเจตคติในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการวัดโดยใช้การตอบตามความรู้สึก ความนิยม ความคิดเห็นการตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งที่ถามในแบบสอบถาม องค์การยูเนสโก (UNESCO) ยังได้กล่าวไว้ว่า พื้นฐานคุณภาพชีวิตของประชากร คูได้จาก

- 1) รายได้ครอบครัวที่พอเพียงแก่การเลี้ยงชีพ
- 2) การมีงานทำ
- 3) การศึกษาและอัตราการรู้หนังสือของประชาชน

4) โอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

5) การมีเอกราชของประเทศโดยปราศจากการแทรกแซงจากรัฐบาลอื่น

ขณะที่องค์การอนามัยโลก (WHO) (The WHOQOL Group, 1995) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมวัฒนธรรม และค่านิยม ในเวลานั้นๆ และมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย ความคาดหวัง และมาตรฐานที่แต่ละคนกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 มิติ ดังนี้ 1) มิติด้านสุขภาพกาย (Physical) 2) มิติด้านสุขภาพจิต (Psychological) 3) มิติด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationships) และ 4) มิติด้านสภาพแวดล้อม (Environmental) องค์การสหประชาชาติ (United Nations, 2009) ได้เริ่มโครงการพัฒนาดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index: HDI) โดยมีแนวคิดในการวัดคุณภาพชีวิต หรือ ความอยู่ดีมีสุขว่า ไม่ควรเน้นในการให้ความสำคัญในเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว เช่น รายได้หรือผลผลิต เป็นต้น แต่ควรวัดด้วยตัวชี้วัดทางสังคม ที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนามนุษย์ที่ควรประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การมีชีวิตที่ยืนยาวความรู้ และมาตรฐานความเป็นอยู่การศึกษาคุณภาพชีวิต

ขณะที่ European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions (2004) ทำการสำรวจคุณภาพชีวิตใน 28 ประเทศในแถบทวีปยุโรป ในระหว่าง พ.ศ. 2547 โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพชีวิตดังนี้ ทักษะคิดและการรับรู้ต่อเรื่องคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลเป็นเรื่องที่แต่ละคนต้องประเมินด้วยตนเองอย่างไรก็ตาม มิติแต่ละมิติของคุณภาพชีวิตไม่ได้แสดงบทบาทแยกจากกันแต่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมกันก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีได้ ดังนั้นการจะวัดคุณภาพชีวิตให้ได้อย่างสมบูรณ์ ควรต้องทำการวัดทั้งในด้านอัตวิสัยและภาวะวิสัย ทั้งนี้ มิติเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตตามที่ European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions (2004) กำหนดไว้มีดังนี้ 1) มิติด้านเศรษฐกิจ 2) มิติด้านครอบครัว 3) มิติด้านการทำงาน 4) มิติด้านสังคมและการมีส่วนร่วม 5) มิติด้านสุขภาพและการดูแลสุขภาพ และ 6) มิติด้านการพัฒนาตนเอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยผู้แต่งเป็นชาวไทย

นภดล วรรณิกา (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ประเมินความสุขของคนทำงาน (Happiness in the Workplace)” โดยเก็บข้อมูลจากคนในช่วงอายุ 18 - 60 ปีที่ทำงานในสถานประกอบการและองค์กรธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น 2,023 ตัวอย่างดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1-18 สิงหาคม 2551 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ใช้วิธีการสัมภาษณ์และให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเอง และวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติวิจัยสัมประสิทธิ์ถดถอย ใช้ T-test และ ANOVA ทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยแบ่งค่าระดับความสุขเป็น 7 ระดับ และประกอบด้วยองค์ประกอบของปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงาน ดังนี้ 1) บริษัท นโยบาย ผลผลิต 2) สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน 3) หัวหน้างาน 4) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน 5) งานมั่นคงและความก้าวหน้า 6) สุขภาพกาย 7) สุขภาพใจ อารมณ์ ความรู้สึกทั่วไป 8) การใช้เวลา การจัดแบ่งเวลาว่างระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว 9) การส่งเสริมรูปแบบการใช้ชีวิตในที่ทำงานกับชีวิตส่วนตัว และ 10) ธรรมชาติและความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งผลสำรวจพบว่าสิ่งที่ทำให้คนทำงานมีความสุขหรือความทุกข์จากการทำงาน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินเดือนรายได้หรือสถานะเศรษฐกิจเรื่องปากท้องเพียงอย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สุขภาพกาย สุขภาพใจหรืออารมณ์ความรู้สึกทั่วไป หัวหน้างาน สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน การใช้เวลาหรือการจัดแบ่งเวลาระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว การส่งเสริมรูปแบบการใช้ชีวิตในที่ทำงานกับชีวิตส่วนตัว บริษัทหรือนโยบายหรือผลิตผลธรรมชาติความรับผิดชอบต่อสังคมและงานมั่นคงและความก้าวหน้า ผลวิจัยยังพบอีกว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงาน 3 อันดับแรกได้แก่ งานมั่นคงและความก้าวหน้า ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรงที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยปัจจัยทางด้านงานมั่นคงและความก้าวหน้าเป็นปัจจัยที่คนทำงานระบุว่ามีความสำคัญต่อความสุขในการทำงานมากที่สุดแต่กลับพบว่าคนทำงานมีค่าคะแนนความสุขต่อด้านนี้ต่ำที่สุดผลวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าคนทำงานมีความสุขในชีวิตมากกว่าความสุขในการทำงาน ในขณะที่ความสุขในการทำงานก็มีความแตกต่างกันไปตามเพศรายได้ตำแหน่งหน้าที่และลักษณะงานที่ทำ

สพลกิตต์ สังข์ทิพย์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระดับความสุขในการทำงานของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน , เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสุขในการทำงานของครูที่สอนต่างระดับชั้น, เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบ โมเดลความสุขในการทำงานของครู โดยได้ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 480 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือความสุขในการทำงานของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของระดับความสุขในการทำงานของครูจำแนกตามระดับชั้นที่สอน พบว่าครูที่สอนในระดับชั้น ประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 12 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ต่อเดือน การรับรู้คุณค่าในตนเอง การใช้ชีวิตแบบพอเพียง ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้บริหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับนักเรียน สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน ลักษณะงานและคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อความสุขในการทำงานของครู ได้แก่ความสัมพันธ์ในครอบครัว รองลงมา คือ ความสัมพันธ์กับนักเรียน และในส่วนของโมเดลเชิงสาเหตุความสุขในการทำงานของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างครูที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ฐานิกา บุญมงคล และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสุขของอาจารย์(วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย) วัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับความสุขของอาจารย์วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ประจำวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียจังหวัดขอนแก่นจำนวน 44 คน จากทั้งหมด 55 คนคิดเป็นร้อยละ 76 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย ฉบับสมบูรณ์ 54 ข้อ (The New Thai Mental Health Indicator: TMHI-54) ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยทำการศึกษาระหว่างวันที่ 15 ถึง 22 สิงหาคม 2552 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษาพบว่าอาจารย์วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียส่วนมากมีระดับความสุขมากกว่าคนทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือมีระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 31.8 และมีระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 2.3 เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตของคนไทยตามระดับของดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตของคนไทย ฉบับสมบูรณ์ปี 2547 อาจารย์วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียมีความสุขและความพึงพอใจในการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันกับคนรอบข้างหรือผู้ร่วมงานและอาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ต่อสิ่งเร้าและมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย = 2.8)

ภุริชญา ยิ้มแย้ม (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูโรงเรียนเทศบาล ปีการศึกษา 2554รวมทั้งสิ้น 32,642 คน จาก 1,155 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครูโรงเรียนเทศบาล จำนวน 672 คนผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถาม ให้ครูโรงเรียนเทศบาล ที่สุ่มเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกทั้ง 32 ตัว พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่จัดอยู่เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงเดียวกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กัน ในทางบวกโดยมีค่าตัวเลขมาก แสดงว่าตัวแปรเหล่านั้นเป็นองค์ประกอบเดียวกันของตัวแปรแฝงนั้นจริงสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนเทศบาลที่สร้างขึ้นและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติขั้นสูงเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนเทศบาล กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีผลการทดสอบพบว่าความสุขในการทำงานของครูโรงเรียนเทศบาล มีค่าเท่ากับ .70 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุข ในการทำงาน of ครูโรงเรียนเทศบาล ได้ร้อยละ 70 ค่าดัชนีGFI เท่ากับ 1 แสดงว่าโมเดลนี้มีความเหมาะสมที่ดีและเมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงความสุขในการทำงาน พบว่า ตัวแปรแฝงความสุขในการทำงานได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝงปัจจัยภาวะผู้นำเหนือผู้นำ ของผู้บริหารการบริหารงานบุคคล ความสัมพันธ์ในโรงเรียน และวัฒนธรรมโรงเรียน โดยปัจจัยภาวะผู้นำเหนือผู้นำของผู้บริหาร มีขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ -0.06 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติ

Ai-Girl Tan (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Teachers' perceptions of creativity and happiness: a perspective from Singapore โดยจะทำการศึกษเกี่ยวกับ การรับรู้ในด้านความคิดสร้างสรรค์และความสุขในบริบทของครูประเทศสิงคโปร์ โดยมีครูในประเทศสิงคโปร์เข้าร่วมงานวิจัยนี้จำนวน 100 คน โดยครูจะได้เข้าร่วมตอบแบบสอบถามโดยจะใช้เวลาประมาณ 30 นาทีในการทำแบบสอบถาม โดยใช้เครื่องมือ Linear regression (stepwise) ในการวิเคราะห์ผล โดย จากผลการศึกษาพบว่า ครูชาวสิงคโปร์มีความเชื่อมั่นอย่างในตัวเองสูงและมีความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น และคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ได้ นอกเหนือจากนั้น ครูประเทศสิงคโปร์ยังมีความสามารถในการดูแลห้องเรียนให้เรียบร้อย, ดูแลนักเรียนและแสดงความรักความห่วงใยแก่เด็กนักเรียน, มีความสามารถใน

การสร้างบรรยากาศการเรียนให้นักเรียนพร้อมทั้งคิดค้นวิธีที่จะทำให้ตนเองมีความสุขในการสอนและผลการวิจัยยังพบว่าครูชาวลิงคัมโปร์มีคุณลักษณะที่เป็นคนมีความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ๆในระดับสูง อีกด้วย

Dina Guglielmi (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Is it possible to motivate teachers? The role of organizational identification โดยใช้ Job Demands-Resources (JD-R) model และ bootstrapped มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ขององค์กร และการพัฒนาตนเองของครู กับ ความพึงพอใจในงานที่ทำ ซึ่งเก็บข้อมูลจากครูชาวอิตาลีจำนวน 202 คน ในระดับประถมตอนต้นและมัธยมตอนต้น โดยแบ่งเป็น ครูเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 83 ครูเพศชายคิดเป็นร้อยละ 27 โดยมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 45 ปีจากการศึกษาพบว่า วิสัยทัศน์ระหว่างครูและองค์กรและตำแหน่งหน้าที่การทำงานของครูกับโอกาสในการพัฒนาตนเองและความพอใจต่อการทำงาน ในด้านจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนขององค์กรและโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจนมีผลช่วยให้ครูมีวิสัยทัศน์ไปในทางเดียวกันกับองค์กรและอิทธิพลต่อแรงกระตุ้นในการทำงานของครูพร้อมผลงานที่ออกมาซึ่งแสดงออกมาอยู่ในรูปของความพึงพอใจและเรื่องความเหมาะสมของตัวครูเองกับองค์กร ซึ่งสิ่งสำคัญต่อความมีความสุขของครูคือการมุ่งไปที่ประเด็นการสร้างแรงกระตุ้นและความพึงใจของครูมากยิ่งขึ้น

M.Tadic et al (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Work happiness among teachers: A day reconstruction study on the role of self-concordance ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามและแบบฟอร์มการจดบันทึกประจำวันของครู (diary) ให้กับครูทั้งหมดจำนวน 245 คน โดยมีครูจำนวน 132 คนจดบันทึกประจำวันครบถ้วน แบ่งเป็นครูเพศชาย 47 คน และ ครูเพศหญิง จำนวน 85 คน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Hierarchical linear modeling และ SPSS program for multilevel modeling ผลการศึกษาพบว่า จากการศึกษาหาความสุขของครู โดยดูจากระดับความเครียดจากการทำงานของครู พบว่าครูยังมีระดับความเครียดที่สูง แต่พบว่านั่นมันคือส่วนหนึ่งในการทำงานแต่ก็มีความสุขและพึงพอใจในการทำงานอยู่ และ นั่นก็เป็นเพราะแรงกระตุ้นภายในที่เรียกว่าแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งแรงจูงใจในการทำงาน มีผลต่อความต้องการทำงานของครูทั้งนี้แรงจูงใจแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของแต่ละคน โดยผลการวิจัยยังบอกอีกว่า แรงจูงใจมีผลต่อความต้องการทำให้สำเร็จตามเป้าหมายอีกด้วย

Sajad Habibzadeh (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Effects of economic and non economic factors on happiness on primary school teachers and Urmia University professors วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ การศึกษาหาผลกระทบทางเศรษฐกิจและไม่ใช่ทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อความสุข และใช้แบบสอบถามให้กับครูจำนวน 1,689 คน โดยใช้เครื่องมือ Correlation coefficients and parametric and non parametric tests ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ

,สถานะ,ระดับการศึกษาและรายได้กับระดับความสุข ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในทางกลับกันความสัมพันธ์กัน ทางเศรษฐศาสตร์,ความพึงพอใจในการทำงาน,และความสมดุลของรายได้และรายจ่าย,การท่องเที่ยวต่างประเทศและเพศ กับระดับความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยของอาจารย์และครูในด้านความพอใจในการทำงานและรายได้มีความแตกต่างอย่างชัดเจนและครูส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในด้านการกู้ยืมเงิน,อาหาร,เสื้อผ้าและ ค่าเดินทางซะส่วนใหญ่ โดยคะแนนเฉลี่ยของความสุขอยู่ที่ 57.91 ด้วยค่า standard deviation ที่ 12.93 และผลระดับความสุขของครูมากที่สุดและต่ำที่สุดคือ 96.55 และ 16.09 ตามลำดับ

Silvia Simbula (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Teachers' Well-Being And Effectiveness: The Role Of The Interplay Between Job Demands And Job Resources มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของความเครียดและลักษณะงานที่ทำงานจะส่งผลกระทบต่อความกินอยู่ดีของครู โดยใช้ Likert scale เป็นมาตรในการวัดระดับความสุขของครูชาวอิตาลี จำนวน 439 คน ที่ทำงานในโรงเรียนมัธยม โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้จากการทำแบบสอบถามและใช้ JD-R model , EM algorithm, The means, standard deviations, correlations and internal consistencies ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาพบว่า ทรัพยากรทางด้านการทำงานและความต้องการที่จะทำงานของครูมีความสมดุลต่อกัน ซึ่งในส่วนของคุณค่าของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่าง ๆ นั้น ทางผู้วิจัยได้มุ่งวิเคราะห์ไปที่โอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้อะไรและการพัฒนาด้านต่างๆของครู ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ครูชาวอิตาลีมีความต้องการในการจัดการการเพิ่มขึ้นของความต้องการ,ความรับผิดชอบและการเปลี่ยนแปลงเพราะว่าสิ่งเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดมูลค่าที่แท้จริงและทำให้ครูมีความต้องการทำงานตามหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผลวิจัยยังพบว่า ในด้านความต้องการของครูชาวอิตาลีที่มีต่อการฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะ และ ความสัมพันธ์ที่กระหว่างครูกับนักเรียนนั้น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับองค์กรสรุปคือโอกาสทางด้านการพัฒนาตนเองนั้นถือเป็นทรัพยากรทางด้านการทำงานที่สำคัญมากที่สุดเพราะมันมีผลต่อการทำงานของครู ทั้งนี้โครงสร้างขององค์กรและวิสัยทัศน์ในมุมมองต่างๆขององค์กร มีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพและผลการทำงานของครูชาวอิตาลีด้วยเช่นกัน

Zeinab Toulabi (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The relationship between teachers' happiness and Quality of working life มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขของครูกับความสมดุลในชีวิตการทำงาน โดยใช้แบบทดสอบจาก The Oxford Happiness Inventory (Argyle & Lu, 1990) ซึ่งมีทั้งหมด 29 ข้อ เพื่อเป็นการประเมินความสุขของตนเอง และในส่วนองแบบสอบถามด้านความสุขจากการทำงานได้ใช้แบบสอบถามจาก Ghasemi (2001) มี 45 คำถาม วิธีการคือ การใช้แบบสอบถามนั้นได้สุ่มกลุ่มประชากรครูจำนวน 284 คน เป็นผู้ทำแบบสอบถาม และใช้ทฤษฎี Likert

scale เพื่อวัดระดับความสุขของครู วิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรม Pearson correlation coefficient ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขกับค่าจ้างมีความสัมพันธ์กันโดยตรง,ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขกับการสนับสนุนด้านศึกษาในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กัน โดยตรง,ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขกับความปลอดภัยในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กันโดยตรง,ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขกับโอกาสการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยตรงอย่างมีนัยสำคัญ,ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขกับการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กัน โดยตรงและ ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขกับโอกาสในการอบรมส่งเสริมความรู้ด้านอาชีพเพื่อความเชี่ยวชาญมีความสัมพันธ์กัน โดยตรง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

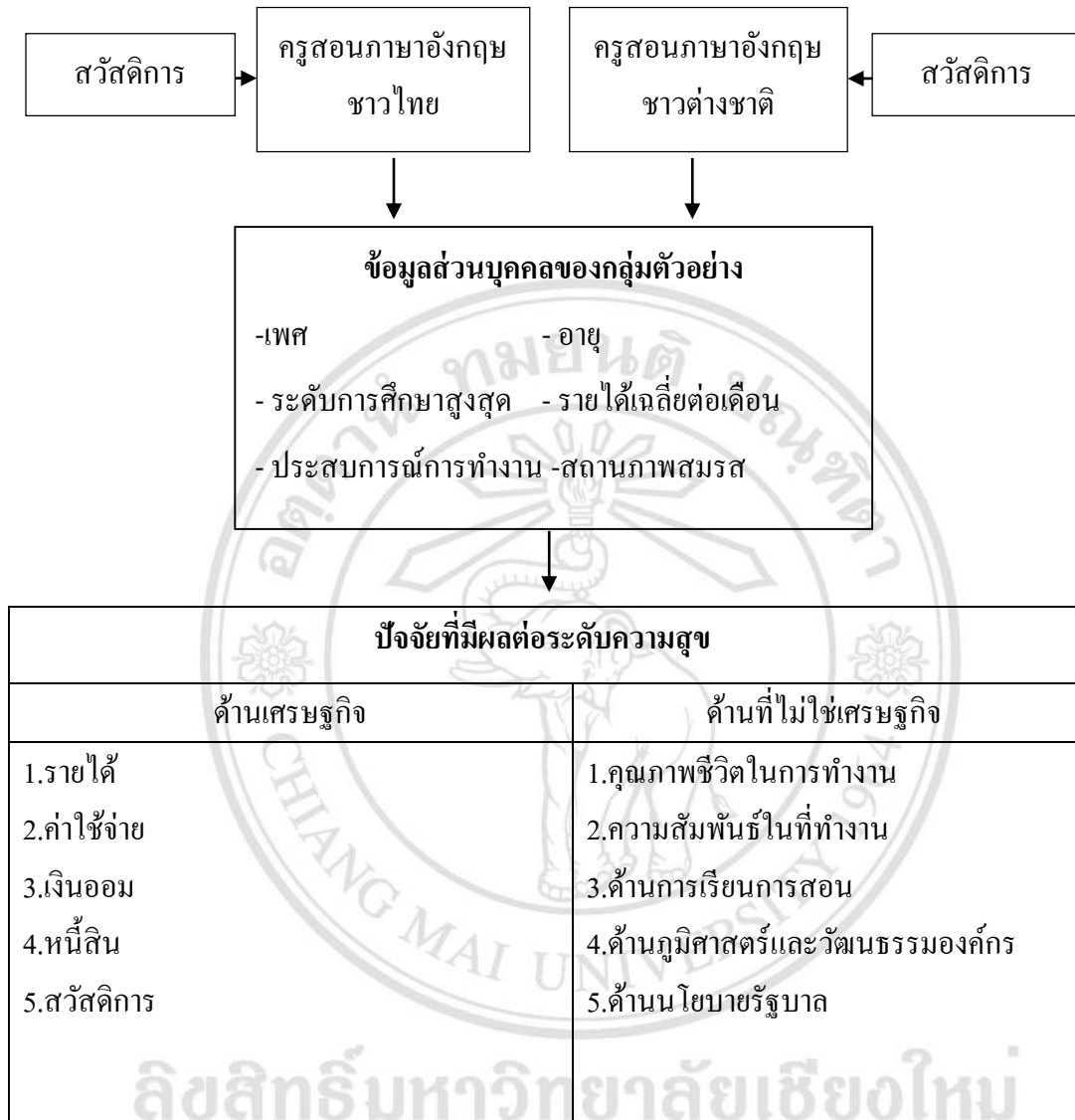
ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้เกี่ยวกับผลทางสังคมและเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงาน และ ความสุขในการทำงาน รวมถึงวิเคราะห์อิทธิพลของความสุขในการทำงานและปัจจัยด้านลักษณะบุคคล การรับรู้เกี่ยวกับผลทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีผลต่อประกอบอาชีพครู ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยดูได้จากกรอบแนวคิด ภาพที่ 3.1 ดังนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษานี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้เกี่ยวกับผลทางสังคมและเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงาน และ ความสุขในการทำงาน รวมถึงวิเคราะห์อิทธิพลของความสุขในการทำงานและปัจจัยด้านลักษณะบุคคล การรับรู้เกี่ยวกับผลทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีผลต่อประกอบอาชีพครู ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยดูได้จากกรอบแนวคิด ภาพที่ 3.1 ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษที่ถูกใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีการส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน คือ มีการเรียนการสอน แบบ English Program (EP)

โดยจำนวนครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 343 คน และจะทำการศึกษาทั้งหมด จำนวน 343 คน โดยข้อมูลมาจากเว็บไซต์ของโรงเรียนและจากการโทรสอบถาม โดยสามารถเก็บข้อมูลได้ 276 คน คิดเป็น ร้อยละ 80 ของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแบ่งเป็นครูชาวไทย 100 คน และ ครูชาวต่างชาติ 176 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 โรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่จะทำการสุ่มตัวอย่างมีอยู่ 12 โรงเรียน ดังนี้

รายชื่อสถาบันที่สุ่มตัวอย่าง	จำนวนครูภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่		
	จำนวนครูชาวไทย	จำนวนชาวครูต่างชาติ	รวมครูทั้งหมด
1. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่	25 คน	12 คน	37 คน
2. โรงเรียนวัดโนทัยพายัพ อำเภอเมืองเชียงใหม่	21 คน	5 คน	26 คน
3. โรงเรียนดาราวิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่	15 คน	30 คน	45 คน
4. โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์ วิทยาลัย อำเภอเมืองเชียงใหม่	20 คน	10 คน	30 คน
5. โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่	6 คน	16 คน	22 คน
6. โรงเรียนอนุบาลนภา เชียงใหม่	8 คน	5 คน	13 คน
7. โรงเรียนสารสาสน์ล้านนา	15 คน	10 คน	25 คน
8. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกมัธยม อำเภอเมือง เชียงใหม่	18 คน	15 คน	33 คน

ที่มา : เว็บไซต์ของโรงเรียน และ จากการโทรสอบถามข้อมูล

ตารางที่ 3.1 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่จะทำการสุ่มตัวอย่างมีอยู่ 12 โรงเรียน (ต่อ)

รายชื่อสถาบันที่สุ่มตัวอย่าง	จำนวนครูภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่		
	จำนวนครูชาวไทย	จำนวนชาวครูต่างชาติ	รวมครูทั้งหมด
9. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม เชียงใหม่	12 คน	8 คน	20 คน
10. โรงเรียนวาริชเชียงใหม่ อำเภอ เมืองเชียงใหม่	15 คน	20 คน	35 คน
11. โรงเรียนวิชัยวิทยาอำเภอ เมืองเชียงใหม่	15 คน	15 คน	30 คน
12. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ เชียงใหม่	10 คน	17 คน	27 คน
รวม	180 คน	163 คน	343 คน
รวมจำนวนที่ได้ทำการสุ่ม	343 คน		
รวมจำนวนการตอบกลับ	276 คน		
คิดเป็นร้อยละ	80.00		

ที่มา : เว็บไซต์ของโรงเรียน และ จากการโทรสอบถามข้อมูล

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมจากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 343 คนจากโรงเรียนทั้งหมด 12 ทั้งโรงเรียนในสังกัดรัฐบาลและเอกชนที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แต่มีอัตราการตอบกลับแบบสอบถามจำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยการวิเคราะห์แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้คือ ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพและประสบการณ์การทำงาน และ ปัจจัยที่มีผลต่ออิทธิพลต่อระดับความสุขที่ได้รับจากการทำงานโดยแบ่งออกเป็นด้านเศรษฐกิจและด้านที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

(1) ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพและประสบการณ์การทำงาน

(2) ด้านสวัสดิการ

(3) ข้อมูลที่ใช้ในการวัดระดับความสุขในการทำงานของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัด เชียงใหม่นั้นแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัย นั่นคือ 1.ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และ 2.ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจโดยมีองค์ประกอบดังนี้ คือ

1.ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มี 4 องค์ประกอบ 14 ตัวชี้วัดได้แก่

1.1) รายได้ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน
- 2) ท่านมีความพอใจกับรายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนประจำ
- 3) รายได้ที่ท่านได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน
- 4) ท่านมีความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ท่านได้รับ

1.2) ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต
- 2) ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต
- 3) หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสนทนากการหรือท่องเที่ยว
- 4) โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน

1.3) หนี้สินประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ท่านสามารถจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้
- 2) ภาระหนี้สินของท่านมีแนวโน้มลดลง
- 3) โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับหนี้สินของท่านในแต่ละเดือน

1.4) เงินออมประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ท่านมีความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออม
- 2) ท่านมีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต

3) โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับการออมเงินของท่านในแต่ละเดือน

2. ปัจจัยด้านที่ไม่ใช่เศรษฐกิจมี 5 องค์ประกอบ 23 ตัวชี้วัด ได้แก่

2.1) ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย
- 2) ท่านมีจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน
- 3) ท่านมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่
- 4) งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเอง
- 5) ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย
- 6) โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี

2.2) ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา
- 2) ท่านได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี
- 3) เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี

- 4) โดยรวมแล้วท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน

2.3) ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดี
- 2) อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน
- 3) สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน
- 4) จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม
- 5) ท่านมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน
- 6) โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในการสอน

2.4) ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง
- 2) เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของตัวเอง
- 3) องค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน
- 4) ท่านรู้สึกว่ามี ความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม
- 5) โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร

2.5) ด้านนโยบายของรัฐบาล ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

1) ครูชาวต่างชาติได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการอบรมวัฒนธรรมไทย 42 ชั่วโมง (กรณีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ)

2) ครูชาวไทยได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ(CEFR) (กรณีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนไทย)

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) อธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพ โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean)

2) วิเคราะห์ระดับความสุขของครู โดยใช้มาตราวัดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) และใช้วิธีรวมค่าคะแนนความสุขจากตัวชี้วัด 2 ปัจจัย นั่นคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ระดับความมีอิทธิพลต่อความสุขของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 เรียงลำดับจากน้อยไปหามาก โดยการหาระดับความสุขในการทำงานของตัวอย่างของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นจะวิเคราะห์ตามคำตอบของตัวอย่างของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหมด แล้วนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแล้วทำการแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ตามตารางดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงความหมายของอิทธิพลที่มีผลต่อความสุขในแต่ละระดับช่วงคะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความมีอิทธิพลต่อความสุข	การแปลความหมาย
4.51-5.00	5	มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุด
3.51-4.50	4	มีอิทธิพลต่อความสุขมาก
2.51-3.50	3	มีอิทธิพลต่อความสุขปานกลาง
1.51-2.50	2	มีอิทธิพลต่อความสุขน้อย
1.00-1.50	1	มีอิทธิพลต่อความสุขน้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยและชาวต่างชาติกับความ
คิดเห็นในปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครู พร้อมทั้งปัจจัยด้านลักษณะบุคคล การรับรู้
เกี่ยวกับผลทางสังคมและเศรษฐกิจที่ครูสอนภาษาอังกฤษได้รับจากองค์กรต่อระดับความสุขในการ
ทำงานและการดำรงชีวิตโดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ Independent Sample T-test

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนใน เขตอำเภอ เมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 วัตถุประสงค์หลัก ได้แก่ วัตถุประสงค์แรก เพื่อศึกษาถึงสวัสดิการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยจะศึกษาทั้ง ลักษณะส่วนบุคคล รวมถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน เช่น รายได้, ค่าใช้จ่าย, เงินออมและหนี้สิน และปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ เช่น คุณภาพชีวิตในการทำงาน, ความสัมพันธ์ในที่ทำงาน, ด้านการเรียนการสอน, ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กรและด้านนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่อยู่ใน เขตอำเภอ เมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program

จากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและต่างชาติดังกล่าว 343 คนแต่สามารถให้ข้อมูลได้ 276 คนคิดเป็นร้อยละ 80.00 แบ่งเป็นครูชาวไทย จำนวน 100 คน และครูชาวต่างชาติ จำนวน 176 คน โดยได้ศึกษา เกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ดังตารางที่ 4.1 และสรุปได้ดังนี้

เพศ

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 96 เป็นเพศหญิง ส่วนกลุ่มตัวอย่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 64.20 เป็นเพศชาย

อายุ

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 68 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมา มีอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.00 ,อายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00,อายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 62.5 ,มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมา มีอายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.70 ,มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 79.00 รองลงมา เป็นครูที่โสด คิดเป็นร้อยละ 19.00 และครูที่มีสถานภาพหย่าร้างและหม้าย คิดเป็นร้อยละ 1.00ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 89.20 รองลงมา เป็นครูที่มีสถานภาพสมรสอยู่ที่ร้อยละ 9.70 และครูที่มีสถานะหย่าร้างและหม้าย คิดเป็นร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.00 อีกร้อยละ 16.00 จบการศึกษาระดับปริญญาโท และไม่พบผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอก

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.30 อีกร้อยละ 25.00 จบการศึกษาระดับปริญญาโท และจบการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 1.7

ระดับชั้นที่สอน

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย ส่วนใหญ่สอนในระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาคือระดับอนุบาล,ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 25.00,23.00 และ 18.00 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย,มัธยมศึกษาตอนต้น และระดับอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 13.60,13.10 และ 2.30 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 25,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 82.90 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยส่วนใหญ่เกินกึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 55 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี รองลงมาเป็นครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.00 และมีครูส่วนน้อยที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.00

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ เกินกึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 89.20 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี รองลงมาเป็นครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี และ 11.00 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.20 และ 4.70 ตามลำดับ

ด้านเงินออม

ดังตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 67.00 มีเงินอมน้อยกว่า 50,000 บาท รองลงมาเป็นครูที่ไม่มีเงินออม,ครูที่มีเงินออม 50,001-100,000 บาท และครูที่มีเงินออม 100,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.00, 11.00 และ 6.00 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 49.40 มีเงินอมน้อยกว่า 50,000 บาท รองลงมาเป็นครูที่มีเงินออม 50,001-100,000 บาท,ครูไม่มีเงินออม,และครูที่มีเงินออม 100,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.70, 15.30 และ 0.60 ตามลำดับ

ด้านหนี้สิน

ดังตารางที่ 4.1กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีหนี้สิน 50,001-100,000บาท รองลงมาเป็นครูที่ไม่มีหนี้สิน,ครูที่มีหนี้สิน 100,000 บาทขึ้นไป และมีหนี้สินน้อยกว่า 50,000 บาท คิดเป็น 23.00, 13.00, 4.00 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 92.60 ไม่มีหนี้สิน รองลงมาคือครูที่มีหนี้สินน้อยกว่า 50,000 บาท,ครูที่มีหนี้สิน 50,001-100,000 บาทและครูที่มีหนี้สิน 100,001บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.00, 3.00 และ 3.00 ตามลำดับ โดยครูส่วนใหญ่เป็นหนี้จากธนาคารของรัฐคิดเป็นร้อยละ 81.11 รองลงมา สหกรณ์ออมทรัพย์ร้อยละ 13.33 และ ธนาคารพาณิชย์คิดเป็นร้อยละ 5.56

ด้านสวัสดิการ

ดังตารางที่ 4.1 จากการสำรวจพบว่า โรงเรียนมีสวัสดิการหลักๆคือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาล ,สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ,สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาอุปสมบท ลาไปศึกษาต่อ สวัสดิการค่าเล่าเรียนบุตร และ สวัสดิการบำเหน็จบำนาญ โดยครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 72.50 มีความพึงพอใจกับสวัสดิการที่ทางโรงเรียนจัดสรรให้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาวไทย	ชาย	4	4.00
	หญิง	96	96.00
	รวม	100	100
ชาวต่างชาติ	ชาย	113	64.20
	หญิง	63	35.80
	รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ		276	100
อายุ (ปี)			
ชาวไทย	20 - 30	9	9.00
	31 - 40	68	68.00
	41 - 50	2	2.00
	51 - 60	10	10.00
	60 ปีขึ้นไป	11	11.00
	รวม	100	100
ชาวต่างชาติ	20 - 30	54	30.70
	31 - 40	110	62.50
	41 - 50	7	4.00
	51 - 60	5	2.00
	รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ		276	100

ตารางที่ 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ(ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส			
ชาวไทย	โสด	19	19.00
	สมรส	79	79.00
	หม้าย	1	1.00
	หย่าร้าง	1	1.00
	รวม	100	100
ชาวต่างชาติ	โสด	157	89.20
	สมรส	17	9.70
	หม้าย	1	0.60
	หย่าร้าง	1	0.60
	รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ		276	100
ระดับการศึกษา			
ชาวไทย	ปริญญาตรี	84	84.00
	ปริญญาโท	16	16.00
	รวม	100	100
ชาวต่างชาติ	ปริญญาตรี	129	73.30
	ปริญญาโท	44	25.00
	ปริญญาเอก	3	1.70
	รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ		276	100

ตารางที่ 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้นที่สอน			
ชาวไทย	ระดับอนุบาล	25	25.00
	ระดับประถมศึกษา	34	34.00
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	18	18.00
	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	23	23.00
	รวม	100	100
ชาวต่างชาติ	ระดับอนุบาล	4	2.30
	ระดับประถมศึกษา	125	71.00
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	23	13.10
	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	24	13.60
	รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ		276	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท/เดือน)			
ชาวไทย	ไม่เกิน 25,000	80	80.00
	25,001 – 30,000	4	4.00
	30,001 – 40,000	11	1.00
	40,001 – 50,000	4	4.00
	มากกว่า 50,001 ขึ้นไป	1	1.00
	รวม	100	100
ชาวต่างชาติ	ไม่เกิน 25,000	5	2.90
	25,001 – 30,000	24	13.60
	30,001 – 40,000	146	82.90
	40,001 – 50,000	1	0.60
	รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ		276	100

ตารางที่ 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน (ปี)		
ชาวไทย ไม่เกิน 5	14	14.00
6 - 10	55	55.00
11 ขึ้นไป	31	31.00
รวม	100	100
ชาวต่างชาติ ไม่เกิน 5	157	89.20
6 - 10	11	6.20
11 ขึ้นไป	8	4.70
รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ	276	100
ด้าน เงินออม (บาท)		
ชาวไทย ไม่มีเงินออม	16	16.00
น้อยกว่า 50,000	67	67.00
50,001-100,000	11	11.00
100,001-500,000	3	3.00
500,001 ขึ้นไป	3	3.00
รวม	100	100
ชาวต่างชาติ ไม่มีเงินออม	27	15.30
น้อยกว่า 50,000	87	49.40
50,001-100,000	61	34.70
100,001-500,000	1	0.60
รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ	276	100

ตารางที่ 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านหนี้สิน (บาท)		
ชาวไทย ไม่มีหนี้สิน	23	23.00
น้อยกว่า 50,000	4	4.00
50,001-100,000	60	60.00
100,001 ขึ้นไป	13	13.00
รวม	100	100
ชาวต่างชาติ ไม่มีหนี้สิน	163	92.60
น้อยกว่า 50,000	7	4.00
50,001-100,000	3	1.70
100,001 ขึ้นไป	3	1.70
รวม	176	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติ	276	100
สรุป		
รวมครูชาวไทยที่มีหนี้สิน = 77 คน คิดเป็นร้อยละ 77		
รวมครูชาวต่างชาติที่มีหนี้สิน=13 คนคิดเป็นร้อยละ 7.38		
แหล่งที่มาทางการเงินของหนี้สินของครูที่มีหนี้	73	81.11
ธนาคารของรัฐ	12	13.33
ธนาคารพาณิชย์	5	5.56
สหกรณ์ออมทรัพย์	90	100
รวมครูชาวไทยและต่างชาติที่มีหนี้สิน		

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2 สถิติการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสอบถามที่โรงเรียนได้จัดสรรให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและลำดับความต้องการที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต้องการแสดงในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของสวัสดิการที่ทางโรงเรียนจัดสรรให้

สวัสดิการ	ครูชาวต่างชาติ	ครูชาวไทย	รวมทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ
สวัสดิการรักษาพยาบาล	168	100	268	26.60
สวัสดิการค่าเล่าเรียนบุตร	6	27	33	3.30
สวัสดิการค่าเช่าบ้าน	13	34	47	4.70
โบนัส	74	31	105	10.40
สวัสดิการบำเหน็จบำนาญ	22	29	51	5.10
สวัสดิการค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1	9	10	1.00
สวัสดิการเงินสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยเพราะเหตุปฏิบัติงาน	8	32	40	4.00
สวัสดิการเงินช่วยเหลือพิเศษกรณีถึงแก่ความตาย	5	26	31	3.10
สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	144	23	167	16.60
สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาอุปสมบท ลาไปศึกษาต่อ	47	82	129	12.8
สวัสดิการสหกรณ์ออมทรัพย์	2	15	17	1.70
สวัสดิการเสริมสร้างกำลังใจแก่พนักงาน	20	18	38	3.80
สวัสดิการการกู้ยืมเงินฉุกเฉิน	10	21	31	3.10
สวัสดิการด้านอาหาร	37	4	41	4.10

ที่มา:จากการสำรวจ

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากผลการศึกษาพบว่าสวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติส่วนใหญ่ได้รับจากโรงเรียนสามารถเรียงตามลำดับได้ 3 อันดับแรก ได้แก่ สวัสดิการรักษาพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 26.60 สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละ 16.60 และสวัสดิการสิทธิการลา

เช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาไปศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ และจากการศึกษาลำดับความแตกต่างในความต้องการสวัสดิการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมากที่สุด โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของสวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต้องการ

สวัสดิการ	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย		ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ	
	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับที่	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับที่
สวัสดิการรักษาพยาบาล	92.00	1	84.70	1
สวัสดิการค่าเล่าเรียนบุตร	6.00	11	15.30	8
สวัสดิการค่าเช่าบ้าน	13.00	8	19.30	5
โบนัส	60.00	3	25.60	4
สวัสดิการบำเหน็จบำนาญ	22.00	6	16.50	7
สวัสดิการค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1.00	14	5.10	13
สวัสดิการเงินสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยเพราะเหตุปฏิบัติงาน	8.00	10	18.20	6
สวัสดิการเงินช่วยเหลือพิเศษกรณีถึงแก่ความตาย	5.00	12	14.80	9
สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	68.00	2	56.30	2
สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาอุปสมบท ลาไปศึกษาต่อ	47.00	4	46.60	3
สวัสดิการสหกรณ์ออมทรัพย์	2.00	13	8.50	12
สวัสดิการเสริมสร้างกำลังใจแก่พนักงาน	20.00	7	10.20	11
สวัสดิการการกู้ยืมเงินฉุกเฉิน	10.00	9	11.90	10
สวัสดิการด้านอาหาร	37.00	5	2.30	14

ที่มา:จากการสำรวจ

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

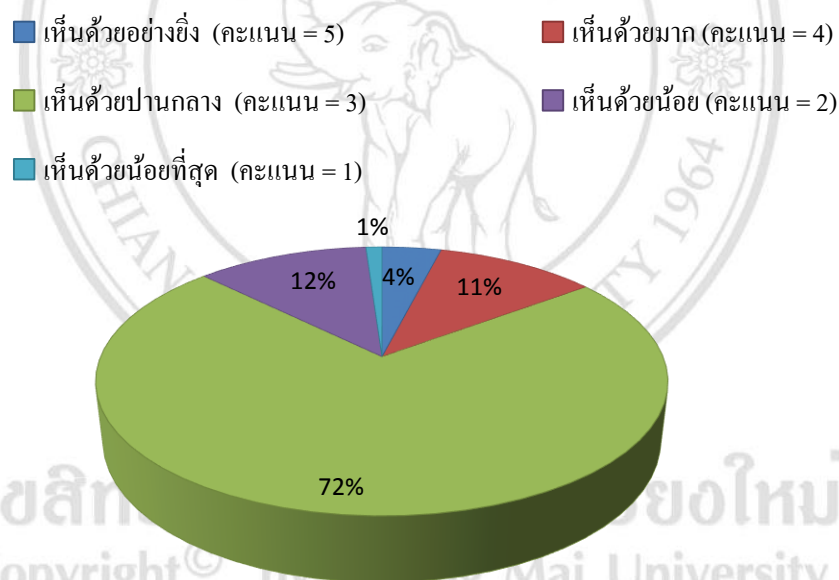
จากการศึกษาความแตกต่างความต้องการในสวัสดิการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ พบว่า สวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความต้องการมากที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่

ลำดับแรกได้แก่ สวัสดิการรักษายาบาลคิดเป็นร้อยละ 92.00 ลำดับที่สองได้แก่ สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละ 68.00 และ ลำดับที่สามได้แก่ โบนัส คิดเป็นร้อยละ 60.00

ในด้านสวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความต้องการมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ สวัสดิการรักษายาบาลคิดเป็นร้อยละ 84.70 ลำดับที่สองได้แก่ สวัสดิการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละ 56.30 และ ลำดับที่สามได้แก่ สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลากลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาอุปสมบท ลาไปศึกษาต่อคิดเป็นร้อยละ 46.60

โดยครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทั้งชาวไทยและต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 72.50 มีความพึงพอใจกับสวัสดิการที่ทางโรงเรียนจัดสรรให้ในระดับปานกลางดังภาพที่ 4.1

รูปภาพที่ 4.1 ความพึงพอใจในสวัสดิการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้แก่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ที่มา : จากการสำรวจ

4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานโดยแบ่งเป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่อด้านเศรษฐกิจ

จากการสอบถามความคิดเห็นของตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการรับรู้ในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งในด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่อด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานในองค์กรและความแตกต่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่อด้านเศรษฐกิจ ดังตารางที่ 4.4, 4.5 และตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านเศรษฐกิจ	การรับรู้เกี่ยวกับผลทางด้านเศรษฐกิจ					คะแนนเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนน = 5)	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 4)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 3)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (คะแนน = 1)			
ด้านรายได้								
ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน	16 (5.8)	28 (10.1)	204 (73.9)	18 (6.5)	10 (3.6)	3.08	ปานกลาง	3
ท่านมีความพอใจกับรายได้ที่ได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ	14 (5.1)	24 (8.7)	214 (77.5)	12 (4.3)	12 (4.3)	3.06	ปานกลาง	4
รายได้ที่ท่านได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน	22 (8)	24 (8.7)	211 (76.4)	12 (4.3)	7 (2.5)	3.15	ปานกลาง	1
ท่านมีความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ท่านได้รับ	17 (6.2)	26 (9.4)	208 (75.4)	16 (5.8)	9 (3.33)	3.09	ปานกลาง	2
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านรายได้						3.10	ปานกลาง	
ด้านค่าใช้จ่าย								
ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต	20 (7.2)	152 (55.1)	81 (29.3)	18 (6.5)	5 (1.8)	3.59	มาก	2
ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต	25 (9.1)	148 (53.6)	82 (29.7)	17 (4)	4 (1.4)	3.63	มาก	1
หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสันติภาพหรือท่องเที่ยว	17 (6.2)	149 (54)	36 (13)	63 (22.8)	11 (4)	3.36	ปานกลาง	4
โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน	15 (5.4)	150 (54.3)	90 (32.6)	13 (4.7)	8 (2.9)	3.54	มาก	3
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านค่าใช้จ่าย						3.53	มาก	

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ	การรับรู้เกี่ยวกับผลทางด้านเศรษฐกิจ					คะแนนเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนน = 5)	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 4)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 3)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (คะแนน = 1)			
ด้านหนี้สิน								
ท่านสามารถจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้	8 (8.89)	6 (6.67)	15 (16.67)	57 (63.33)	4 (4.44)	2.52	ปานกลาง	1
ภาระหนี้สินของท่านมีแนวโน้มลดลง	8 (8.89)	7 (7.78)	14 (15.56)	55 (61.11)	6 (6.67)	2.51	ปานกลาง	2
โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับหนี้สินของท่านในแต่ละเดือน	5 (5.56)	7 (7.78)	17 (18.89)	56 (62.22)	5 (5.56)	2.46	น้อย	3
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านหนี้สิน						2.50	ปานกลาง	
ด้านเงินออม								
ท่านมีความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออม	19 (6.9)	22 (8)	85 (30.8)	136 (49.3)	14 (5.1)	2.62	ปานกลาง	3
ท่านมีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต	149 (54)	24 (8.7)	80 (29)	12 (4.3)	11 (4)	4.04	มาก	1
โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับการออมเงินของท่านในแต่ละเดือน	16 (5.8)	15 (5.4)	215 (77.9)	14 (5.1)	16 (5.8)	3.00	ปานกลาง	2
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านเงินออม						3.22	ปานกลาง	
คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดในด้านเศรษฐกิจ						3.09	ปานกลาง	

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

คำนวณจากครูที่มีหนี้สินจำนวน 90 คนคิดเป็น ร้อยละ 32.61 โดยครูที่ไม่มีหนี้สิน มีจำนวน 186 คนจาก 276 คน คิดเป็นร้อยละ 67.39

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยที่มีที่มิใช่ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

มิใช่ด้านเศรษฐกิจ	การรับรู้เกี่ยวกับผลมิใช่ด้านเศรษฐกิจ					คะแนนเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับที่
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนน = 5)	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 4)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 3)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (คะแนน = 1)			
ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน								
ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย	48 (17.4)	211 (76.4)	14 (5.1)	2 (0.7)	1 (0.4)	4.09	มาก	3
ท่านมีจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน	32 (11.6)	164 (59.4)	70 (25.4)	9 (3.3)	1 (0.4)	3.79	มาก	5
ท่านมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่	32 (11.6)	161 (58.3)	76 (27.5)	4 (1.4)	3 (1.1)	3.78	มาก	6
งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเอง	158 (57.2)	39 (14.1)	72 (26.1)	5 (1.8)	2 (0.7)	4.25	มาก	2
ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	156 (56.5)	93 (33.7)	23 (8.3)	4 (1.4)	0 (0)	4.45	มาก	1
โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี	32 (11.6)	220 (79.7)	21 (7.6)	3 (1.1)	0 (0)	4.02	มาก	4
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน						4.06	มาก	
ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน								
ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	169 (61.2)	44 (15.9)	62 (22.5)	1 (0.4)	0 (0)	4.38	มาก	3
เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้ความสำคัญและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี	160 (58)	94 (34.1)	18 (6.5)	3 (1.1)	1 (0.4)	4.48	มาก	2

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยที่มีที่มิใช่ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

มิใช่ด้านเศรษฐกิจ	การรับรู้เกี่ยวกับผลที่มิใช่ด้านเศรษฐกิจ					คะแนนเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับที่
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนน = 5)	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 4)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 3)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (คะแนน = 1)			
โดยรวมแล้วท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน	165 (59.8)	100 (36.2)	9 (3.3)	2 (0.7)	0 (0)	4.55	มากที่สุด	1
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน						4.47	มาก	
ด้านการเรียนการสอน								
นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดี	154 (55.8)	91 (33)	25 (9.1)	5 (1.8)	1 (0.4)	4.42	มาก	2
อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน	36 (13)	215 (77.9)	15 (5.4)	7 (2.5)	3 (1.1)	3.99	มาก	4
สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	32 (11.6)	168 (60.9)	69 (25)	4 (1.4)	3 (1.1)	3.80	มาก	5
จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม	24 (8.7)	202 (73.2)	24 (8.7)	17 (6.2)	9 (3.3)	3.78	มาก	6
ท่านมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน	168 (60.9)	85 (30.8)	17 (6.2)	4 (1.4)	2 (0.7)	4.50	มาก	1
โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในการสอน	35 (12.7)	222 (80.4)	16 (5.8)	3 (1.1)	0 (0)	4.05	มาก	3
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านการเรียนการสอน						4.09	มาก	
ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กร								
ที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง	39 (14.1)	163 (59.1)	66 (23.9)	4 (1.4)	4 (1.4)	3.83	มาก	1

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยที่มีที่ไม่ใช่ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ	การรับรู้เกี่ยวกับผลที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ					คะแนนเฉลี่ย	แปลผล	ลำดับที่
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (คะแนน = 5)	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 4)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 3)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (คะแนน = 1)			
เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของท่านเอง	31 (11.2)	156 (56.5)	82 (29.7)	6 (2.2)	1 (0.4)	3.76	มาก	4
องค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน	23 (8.3)	164 (59.4)	81 (29.3)	5 (1.8)	3 (1.1)	3.72	มาก	5
ท่านรู้สึกว่ามีความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้ร่วม	31 (11.2)	159 (57.6)	81 (29.3)	4 (1.4)	1 (0.4)	3.78	มาก	3
โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร	31 (11.2)	162 (58.7)	78 (28.3)	5 (1.8)	0 (0.00)	3.79	มาก	2
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กร						3.78	มาก	
ด้านนโยบายรัฐบาล								
ครูชาวไทยได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (CEFR)	8 (8)	13 (13)	71 (71)	3 (3)	5 (5)	3.16	ปานกลาง	1
ครูชาวต่างชาติได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการอบรมวัฒนธรรมไทย 42 ชั่วโมง	10 (5.7)	12 (6.8)	139 (79)	4 (2.3)	11 (6.3)	3.03	ปานกลาง	2
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านนโยบายรัฐบาล						3.10	ปานกลาง	
คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดในด้านที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ						3.90	มาก	

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ตารางที่ 4.6 ความแตกต่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุข

ลำดับ ที่	ปัจจัย	ครูชาวต่างชาติ		ครูชาวไทย	
		คะแนน เฉลี่ย	แปลผล	คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
ด้านเศรษฐกิจ					
1	ด้านค่าใช้จ่าย	3.85	มาก	2.98	ปานกลาง
2	ด้านเงินออม	3.31	ปานกลาง	3.08	ปานกลาง
3	ด้านรายได้	3.11	ปานกลาง	3.08	ปานกลาง
4	ด้านหนี้สิน	3.18	ปานกลาง	2.39	น้อย
รวมปัจจัยด้านเศรษฐกิจ		3.36	ปานกลาง	2.88	ปานกลาง
ด้านที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ					
1	ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน	4.82	มากที่สุด	3.86	มาก
2	ด้านคุณภาพชีวิต ในการทำงาน	4.32	มาก	3.63	มาก
3	ด้านการเรียนการสอน	4.24	มาก	3.83	มาก
4	ด้านภูมิศาสตร์	4.00	มาก	3.38	ปานกลาง
5	ด้านนโยบายรัฐบาล	3.03	ปานกลาง	3.16	ปานกลาง
รวมปัจจัยด้านที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ		4.08	มาก	3.57	มาก
รวมทั้งปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ		3.76	มาก	3.27	ปานกลาง

ที่มา:จากการสำรวจ

4.3.1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานในด้านเศรษฐกิจ

จากผลการศึกษาในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานในด้านเศรษฐกิจโดยได้แสดงในตารางที่ 4.4 ข้างต้น ได้ผลการศึกษา ดังนี้

1) ด้านรายได้

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านรายได้มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับปานกลางที่คะแนนเฉลี่ย 3.10 โดยปัจจัยด้านรายได้นั้นมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ รายได้ที่ได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวันทีคะแนนเฉลี่ย 3.15 ซึ่งครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.40 เห็นด้วยว่ารายได้ที่ได้รับเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่เห็นด้วยมาก และ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.7 และ 8 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ ประเด็นความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ได้รับทีคะแนนเฉลี่ย 3.09 โดยครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ร้อยละ 75.40 พึงพอใจในรายได้ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่เห็นด้วยมาก และ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.40 และ 6.20 ตามลำดับ

ลำดับที่สาม ได้แก่ ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถทีคะแนนเฉลี่ย 3.08 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.90 เห็นว่าเงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่เห็นด้วยมาก และ เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.10 และ 6.50 ตามลำดับ และ

ลำดับที่สี่ ได้แก่ ความพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ ทีคะแนนเฉลี่ย 3.06 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 77.50 เห็นด้วยว่ารายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่เห็นด้วยมาก และ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.70 และ 5.10 ตามลำดับ

โดยเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านรายได้พบว่า ปัจจัยด้านรายได้มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยในระดับปานกลาง โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

2) ด้านค่าใช้จ่าย

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมากที่สุดคะแนนเฉลี่ย 3.53 โดยปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายนั้นมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ประเด็น ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตทีคะแนนเฉลี่ย 3.63 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 53.60 เห็นด้วยว่าค่าใช้จ่ายค่าที่อยู่อาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่เห็นด้วยปานกลาง และ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.70 และ 9.10 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตทีคะแนนเฉลี่ย 3.59 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ

55.10 เห็นด้วยว่าค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่เห็นด้วยปานกลาง และ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.30 และ 7.20 ตามลำดับ

ลำดับที่สาม ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.30 พึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่เห็นด้วยปานกลาง และ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.60 และ 5.40 ตามลำดับ และ

ลำดับที่สี่ ได้แก่ หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสันตนาการหรือท่องเที่ยวที่คะแนนเฉลี่ย 3.36 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.00 เห็นด้วยว่าหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสันตนาการหรือท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่เห็นด้วยน้อยที่สุด และ เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.80 และ 13.00 ตามลำดับ

โดยเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายพบว่าปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติในระดับมากและมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

3) ด้านหนี้สิน

จำนวนครูที่มีหนี้สินทั้งหมด มีจำนวน 90 คน จากครูทั้งหมด 276 คน คิดเป็นร้อยละ 32.61 โดยจากการสอบถามความคิดเห็นของตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านหนี้สินมีอิทธิพลที่ทำให้ความสุขอยู่ในระดับน้อยที่คะแนนเฉลี่ย 2.50 โดยปัจจัยด้านหนี้สินนั้นมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ การจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.52 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.30 สามารถจัดการหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่สามารถจัดการกับหนี้ได้ปานกลาง และ ครูที่จัดการกับหนี้ได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.60 และ 5.40 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ ภาระหนี้สินมีแนวโน้มลดลงที่คะแนนเฉลี่ย 2.51 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.33 เห็นด้วยว่าภาระหนี้สินมีแนวโน้มลดลง อยู่ในระดับน้อย ส่วนครูที่เห็นด้วยว่าภาระหนี้สินมีแนวโน้มลดลง ปานกลาง และ ครูที่เห็นด้วยว่าภาระหนี้สินมีแนวโน้มลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 8.89 ตามลำดับ และ

ลำดับที่สี่ ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจกับหนี้สินในแต่ละเดือนที่คะแนนเฉลี่ย 2.46 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.22 มีความพึงพอใจกับหนี้สินในแต่ละเดือน อยู่ในระดับน้อย ส่วนครูมีความพึงพอใจกับหนี้สินในแต่ละเดือนในระดับปานกลาง และครูที่มีความพึงพอใจกับหนี้สินในแต่ละเดือนมาก คิดเป็นร้อยละ 18.89 และ 7.78 ตามลำดับ

โดยเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านหนี้สินพบว่าปัจจัยด้านหนี้สินมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติในระดับปานกลางและมีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับน้อย โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

4) ด้านเงินออม

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านเงินออมมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับปานกลางที่คะแนนเฉลี่ย 3.22 โดยปัจจัยด้านเงินอมนั้นมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ การวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตที่คะแนนเฉลี่ย 4.04 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 54.00 มีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนครูที่มีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตระดับปานกลาง และ ครูที่มีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 29.00 และ 8.70 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจกับการออมเงินในแต่ละเดือนที่คะแนนเฉลี่ย 3.00 โดย กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 77.90 มีความพึงพอใจกับการออมเงินในแต่ละเดือนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่มีมีความพึงพอใจกับการออมเงินของในแต่ละเดือน ระดับมากที่สุด และ ครูที่มีความพึงพอใจกับการออมเงินในแต่ละเดือนในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.80 และ 5.80 ตามลำดับ และ

ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออมที่คะแนนเฉลี่ย 2.62 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่กึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 49.30 มีความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออมอยู่ในระดับน้อย ส่วนครูที่มีความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออมปานกลาง และในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.80 และ 8.00 ตามลำดับ

โดยเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านเงินออมพบว่าปัจจัยด้านเงินออมมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาว

ไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

4.3.2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ

จากผลการศึกษาในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการทำงานที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ โดยได้แสดงในตารางที่ 4.5 ข้างต้น ได้สรุปผลการศึกษาดังนี้

1) ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมากที่สุดที่คะแนนเฉลี่ย 4.06 โดยปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานนั้นมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ที่คะแนนเฉลี่ยที่ 4.45 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.50 มีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนครูที่มีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ในระดับมาก และในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.70 และ 8.30 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเองที่คะแนนเฉลี่ย 4.25 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 57.20 เห็นด้วยว่างานที่ทำอยู่ช่วยพัฒนาตัวเอง ส่วนครูที่เห็นด้วยว่างานที่ทำอยู่ช่วยพัฒนาตัวเอง ในระดับปานกลาง และ ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.10 และ 14.10 ตามลำดับ

ลำดับที่สาม ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัยที่คะแนนเฉลี่ย 4.09 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 76.40 เห็นด้วยว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย ในระดับมากที่สุด และ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.40 และ 5.10 ตามลำดับ

ลำดับที่สี่ ได้แก่ โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี มีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.02 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 79.70 มีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่มีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี ในระดับมากที่สุด และ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.60 และ 7.60 ตามลำดับ

ลำดับที่ห้า ได้แก่ การจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานที่คะแนนเฉลี่ย 3.79 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 59.40 มีการจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่มีการจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิต

ส่วนตัวและชีวิตการทำงาน ในระดับปานกลาง และ ครูที่มีการจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัว และชีวิตการทำงาน ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.40 และ 11.60 ตามลำดับ และ

ลำดับที่หก ได้แก่ การมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ที่คะแนนเฉลี่ย 3.78 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 58.30 มีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่มีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ ในระดับปานกลาง และ ครูที่มีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.50 และ 11.60 ตามลำดับ

โดยเมื่อสรุปผลการศึกษาจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานมีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

2) ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมากที่สุดที่คะแนนเฉลี่ย 4.47 โดยปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานนั้นมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ประเด็นโดยรวมแล้วมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงานที่คะแนนเฉลี่ย 4.55 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 59.80 โดยรวมแล้วมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนครูที่มีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน ในระดับมาก และ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.20 และ 3.30 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ ประเด็นเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.48 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 58.00 มีเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ให้คำปรึกษาและสนับสนุนเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนครูที่มีเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาที่ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี ในระดับมาก และ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.10 และ 6.50 ตามลำดับ และ

ลำดับที่สาม ได้แก่ ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีคะแนนเฉลี่ย 4.38 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 61.20 มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนครูที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ในระดับปานกลาง และ ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 22.50 และ 15.90 ตามลำดับ

โดยเมื่อสรุปผลการศึกษาจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านเงินออมพบว่าปัจจัยด้านเงินอ้อมมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

3)ด้านการเรียนการสอน

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมากที่สุดที่คะแนนเฉลี่ย 4.09 โดยปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานนั้นมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ แรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอนมีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.50 โดยครูมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาคือ จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสมในระดับมากและในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.80 และ 6.20 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดีซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมาคือนักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนในระดับมาก และ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ 9.10 ตามลำดับ

ลำดับที่สาม ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ย 4.05 ซึ่งโดยรวมแล้วครูมีความพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.40 รองลงมาคือโดยรวมแล้วครูมีความพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับมากที่สุดและระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 12.70 และ 5.80 ตามลำดับ

ลำดับที่สี่ ได้แก่ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.99 โดยอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.90 รองลงมาคือ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอนมากที่สุด และ ระดับปานกลางคิดเป็น 13.00 และ 5.40 ตามลำดับ

ลำดับที่ห้า ได้แก่ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 โดยสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.90 รองลงมาคือสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนใน ระดับปานกลาง และ ระดับมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 25.00 และ 11.60 ตามลำดับ และ

ลำดับที่หก ได้แก่ จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 โดยจำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.20 รองลงมาคือ จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 8.70 เท่ากัน

โดยเมื่อสรุปผลการศึกษาจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านการเรียนการสอน พบว่าปัจจัยด้านการเรียนการสอน มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

4)ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมากที่คะแนนเฉลี่ย 3.78 โดยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กรนั้นมีอยู่ 5 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ประเด็นที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง มีคะแนนอยู่ที่ 3.83 โดยที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 59.10 รองลงมาคือที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง ในระดับปานกลางและระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.90 และ 14.10 ตามลำดับ

ลำดับที่สอง ได้แก่ ประเด็นโดยรวมแล้วมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.79 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 58.70 มีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่มีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร ในระดับปานกลาง และ ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.30 และ 11.20 ตามลำดับ

ลำดับที่สาม ได้แก่ ประเด็นความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 โดย กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 57.60 มีความรู้สึกรู้สึกว่ามีความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม อยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่รู้สึกว่ามี ความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม ในระดับปานกลาง และ ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.30 และ 11.20 ตามลำดับ

ลำดับที่สี่ ได้แก่ ประเด็น เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของตัวท่านเองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 โดยครูส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.50 เห็นด้วยระดับมากกับประเด็นนี้ รองลงมาครูเห็นด้วยในระดับปานกลางและระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.70 และ 11.20 ตามลำดับ

ลำดับที่หก ได้แก่ ประเด็นองค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน ซึ่งมีคะแนนอยู่ที่ 3.72 โดยครูส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.40 เห็นด้วยในประเด็นที่ว่าองค์กรให้ความสำคัญต่อครู รองลงมา คือ องค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน ในระดับปานกลาง และ มากที่สุด คิดเป็น 29.30 และ 8.30 ตามลำดับ

โดยเมื่อสรุปผลการศึกษาจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร พบว่าปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติอยู่ในระดับมากและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

5)ด้านนโยบายของรัฐบาล

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาล มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับปานกลางที่คะแนนเฉลี่ย 3.07 โดยปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาลนั้นมีอยู่ 2 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ท่านได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย(CEFR) มีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.16 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 71.00 ได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย(CEFR) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ(CEFR) ในระดับมาก และ ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.00 และ 8.00 ตามลำดับ และ

ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ประเด็นที่ว่า ท่านได้รับผลกระทบโครงการอบรมวัฒนธรรมไทยจำนวน 42 ชั่วโมงเพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย (กรณีชาวต่างชาติ) มีคะแนนเฉลี่ย 3.03 โดยกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 79.00 ได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในโครงการอบรมวัฒนธรรมไทยจำนวน 42 ชั่วโมงเพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ได้รับผลกระทบในโครงการอบรมวัฒนธรรมไทยจำนวน 42.00 ชั่วโมงเพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก และ ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.80 และ 6.30 ตามลำดับ

โดยเมื่อสรุปผลการศึกษาจากตารางที่ 4.6 ในปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล พบว่าปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

4.4 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ทั้งครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

จากการสอบถามความคิดเห็นของตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ เกี่ยวกับการรับรู้ในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขทั้งในด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานในองค์กรรวมทั้งการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจของครูทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.6 และได้สรุปผลการศึกษาดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลำดับ	ปัจจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ			ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย			t	Sig.
		N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
ด้านรายได้									
1	ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน	176	3.05	0.727	100	3.13	0.747	-0.857	0.396
2	ท่านมีความพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ	176	3.07	0.673	100	3.04	0.777	0.316	0.752
3	รายได้ที่ท่านได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน	176	3.20	0.701	100	3.07	0.769	1.417	0.158
4.	ท่านมีความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ท่านได้รับ	176	3.10	0.710	100	3.08	0.748	0.246	0.806
ด้านค่าใช้จ่าย									
5	ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต	176	3.86	0.621	100	3.13	0.849	7.511	0.00***
6	ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต	176	3.84	0.669	100	3.26	0.860	5.770	0.00***
7	หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสันทนาการหรือท่องเที่ยว	176	3.84	0.648	100	2.50	1.010	11.951	0.00***

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลำดับ	ปัจจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ			ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย			t	Sig.
		N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
8	โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน	176	3.84	0.633	100	3.04	0.790	9.147	0.00***
ด้านหนี้สิน									
9	ท่านสามารถจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้	13	3.23	1.24	77	2.40	0.92	2.847	0.005***
10	ภาระหนี้สินของท่านมีแนวโน้มลดลง	13	3.07	1.25	77	2.42	0.97	2.162	0.033**
11	โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับหนี้สินของท่านในแต่ละเดือน	13	3.23	1.092	77	2.32	0.834	3.458	0.001***
ด้านเงินออม									
12	ท่านมีความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออม	176	2.38	0.906	100	3.05	0.892	-5.960	0.00***
13	ท่านมีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต	176	4.55	1.024	100	3.16	0.838	12.162	0.00***

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลำดับ	ปัจจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ			ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย			t	Sig.
		N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
14	โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับการออมเงินของท่านในแต่ละเดือน	176	2.99	0.684	100	3.03	0.870	-0.437	0.663
ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี									
15	ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย	176	4.12	0.469	100	4.06	0.617	0.899	0.370
16	ท่านมีจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน	176	4.07	0.513	100	3.28	0.697	9.955	0.00***
17	ท่านมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่	176	4.10	0.423	100	3.22	0.760	10.637	0.00***
18	งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเอง	176	4.73	0.736	100	3.42	0.684	14.836	0.00***
19	ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	176	4.78	0.557	100	3.88	0.573	12.738	0.00***
20	โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี	176	4.09	0.426	100	3.90	0.560	2.871	0.005***

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลำดับ	ปัจจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ			ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย			t	Sig.
		N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
ด้านความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน									
21	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	176	4.87	0.400	100	3.52	0.717	17.338	0.00***
22	เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี	176	4.76	0.661	100	4.00	0.471	11.016	0.00***
23	โดยรวมแล้วท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน	176	4.84	0.491	100	4.05	0.411	13.516	0.00***
ด้านการเรียนการสอน									
24	นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดี	176	4.69	0.724	100	3.95	0.575	9.300	0.00***
25	อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน	176	4.01	0.571	100	3.97	0.703	0.458	0.647
26	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	176	4.03	0.528	100	3.41	0.780	7.063	0.00***
27	จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม	176	3.79	0.859	100	3.76	0.740	0.291	0.772
28	ท่านมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน	176	4.84	0.546	100	3.90	0.659	12.669	0.00***

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลำดับ	ปัจจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ			ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย			t	Sig.
		N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
29	โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในการสอน	176	4.08	0.471	100	3.99	0.482	1.505	0.134
ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กร									
30	ที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง	176	4.06	0.536	100	3.42	0.855	6.794	0.00***
31	เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของตัวเอง	176	3.97	.565	100	3.40	.739	6.639	0.00***
32	องค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน	176	3.94	.557	100	3.34	.728	7.111	0.00***
33	ท่านรู้สึกว่ามี ความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม	176	4.01	0.501	100	3.37	0.734	7.770	0.00***
34	โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร	176	4.03	0.477	100	3.37	0.706	8.385	0.00***
35	นโยบายของรัฐ	176	3.03	0.755	100	3.16	0.813	-1.295	0.196

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ลำดับที่	ปัจจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ			ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย			t	Sig.
		N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
36	ระดับความพึงพอใจกับสวัสดิการที่โรงเรียน จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	176	3.13	0.524	100	3.16	0.813	-0.324	0.746

ที่มา : จากการสำรวจ

- หมายเหตุ
- *** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01
 - ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
 - * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10

4.4.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ

1) ด้านรายได้

จากการศึกษาพบว่า ด้านรายได้ซึ่งมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกประเด็นและเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.11 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.08

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1) ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ -0.857, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.392 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.13) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 3.05)

1.2) ท่านมีความพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 0.316, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.752 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 3.07) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.04)

1.3 รายได้ที่ท่านได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 1.417, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.158 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 3.20) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.07)

1.4 ท่านมีความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ท่านได้รับ

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 0.246, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.806 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 3.10) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.08)

2.) ด้านค่าใช้จ่าย

จากการศึกษาพบว่า ด้านค่าใช้จ่ายซึ่งมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 4 ประเด็นและเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.85 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 2.98

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

2.1) ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 7.511, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่าMean = 3.86) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 3.13)

2.2) ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 5.770, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่าMean = 3.84) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 3.26)

2.3) หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสันตนาการหรือท่องเที่ยว

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 11.951, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่าMean = 3.84) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 2.50)

2.4) โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 9.147, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่าMean = 3.84) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 3.04)

3.) ด้านหนี้สิน

จากการศึกษาพบว่า ด้านหนี้สินซึ่งมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ประเด็นและเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.18 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับน้อยในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 2.39

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

3.1) ท่านสามารถจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 2.847, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.005 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.23) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 2.40)

3.2) ภาระหนี้สินของท่านมีแนวโน้มลดลง

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 2.162, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.033 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.07) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 2.42)

3.3) โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับหนี้สินของท่านในแต่ละเดือน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 3.458, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.001มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.23) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 2.32)

4.) ด้านเงินออม

จากการศึกษาพบว่า ด้านเงินออมซึ่งมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 2 ประเด็น และมี 1 ประเด็นที่ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทำการวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง

โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.31 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.08

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

4.1 ท่านมีความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออม

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ -5.960, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.05) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 2.38)

4.2 ท่านมีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 12.16, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 4.55) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.16)

4.3 โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับการออมเงินของท่านในแต่ละเดือน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ -0.437, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.663 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่า Mean = 3.03) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่ม ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ (ค่า Mean = 2.99)

4.4.2 ปัจจัยที่มีที่ไม่ใช่ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1) ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่า ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานซึ่งมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 5 ประเด็น และมี 1 ประเด็นที่ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.32 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับมากในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.63

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1) ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 0.899, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.370 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.12) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 4.06)

1.2) ท่านมีจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 9.955, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.07) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.28)

1.3) ท่านมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 10.637, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.10) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.22)

1.4) งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเอง

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 14.836, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.73) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.42)

1.5) ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 12.738, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.78) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.88)

1.6) โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 2.871, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.005 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.09) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.90)

2) ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน

จากการศึกษาพบว่า ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานซึ่งมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.82 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับมากในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ยเพียง 3.86

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

2.1) ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 17.338, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.87) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.52)

2.2) เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 11.016, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.76) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 4.00)

2.3) โดยรวมแล้วท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 13.516, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.84) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 4.05)

3.) ด้านการเรียนการสอน

จากการศึกษาพบว่า ด้านการสอนซึ่งมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน 3 ประเด็น และไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 3 ประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมี

คะแนนเฉลี่ย 4.24 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับมากในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ยเพียง 3.83

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

3.1) นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดี

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 9.300, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.69) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.95)

3.2) อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 0.458, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.647 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.01) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.97)

3.3) สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 7.063, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.03) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.41)

3.4) จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 0.291, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.772 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.79) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.76)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5) ท่านมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 12.669, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.84) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 3.90)

3.6) โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในการสอน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 1.505, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.134 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.08) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.99)

4.) ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กร

จากการศึกษาพบว่า ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กรซึ่งมีอยู่ 5 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 ประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.38

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

4.1) ที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 6.794, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.06) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.42)

4.2) เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของตัวเอง

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 6.639, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.94) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.34)

4.3) องค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 7.111, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.94) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.34)

4.4) ท่านรู้สึกว่ามีใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 7.770, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.01) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย (ค่าMean = 3.37)

4.5) โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ 8.385, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 4.03) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.37)

5.) ด้านนโยบายของรัฐ

จากการศึกษาพบว่า ด้านนโยบายรัฐ ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.16 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.03

ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ -1.295, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.196 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.16) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.03)

6.) ด้านสวัสดิการ

ระดับความพึงพอใจกับสวัสดิการที่โรงเรียนจัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการศึกษา ด้านสวัสดิการ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.16 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.13

ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ในการทดสอบสมมติฐาน (โดยใช้ค่าสถิติ T-test) ปรากฏว่า ค่า T-test เท่ากับ -0.324, มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ 0.746 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย(ค่าMean = 3.16) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ(ค่าMean = 3.13)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลของความสุขในการทำงานของครูสอนภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 วัตถุประสงค์หลัก ได้แก่ วัตถุประสงค์แรก เพื่อศึกษาถึงสวัสดิการที่โรงเรียนได้จัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยจะศึกษาทั้ง ลักษณะส่วนบุคคล รวมถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน เช่น รายได้, ค่าใช้จ่าย, เงินออมและหนี้สิน และปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจ เช่น คุณภาพชีวิตในการทำงาน, ความสัมพันธ์ในที่ทำงาน, ด้านการเรียนการสอน, ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กรและด้านนโยบายของรัฐบาล ซึ่งจากผลการศึกษานำเสนอได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดทั้งชาวไทยและต่างชาติ 276 ราย พบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยจำนวน 100 คนส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี สอนในระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 25,000 บาท มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี มีหนี้สินระหว่าง 50,001-100,000 บาท และมีเงินออมน้อยกว่า 50,000 บาท

ส่วนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติจำนวน 176 คน ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี สอนในระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,000-40,000 บาท มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี โดยครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สินและมีเงินออมน้อยกว่า 50,000 บาท

ผลการศึกษาด้านสวัสดิการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยและชาวต่างชาติ

จากผลการศึกษาพบว่าสวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่โดยรวมมีความต้องการ 4 อันดับแรก ได้แก่ สวัสดิการรักษาพยาบาล สวัสดิการค่าใช้จ่าใช้ในการฝึกอบรม สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาไปศึกษาต่อ และโบนัส ตามลำดับ และจากการศึกษาความแตกต่างความต้องการในสวัสดิการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ โดยเมื่อศึกษาถึงความแตกต่างของความต้องการในสวัสดิการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ พบว่า สวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความต้องการมากที่สุด 3 ลำดับแรกดังนี้ ลำดับที่หนึ่งได้แก่ สวัสดิการรักษาพยาบาล ลำดับที่สองได้แก่ สวัสดิการค่าใช้จ่าใช้ในการฝึกอบรม และลำดับที่สามได้แก่ โบนัส

ในด้านสวัสดิการที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความต้องการมากที่สุด 3 อันดับ โดยอันดับที่หนึ่งได้แก่ สวัสดิการรักษาพยาบาล ลำดับที่สองได้แก่ สวัสดิการค่าใช้จ่าใช้ในการฝึกอบรม และลำดับที่สามได้แก่ สวัสดิการสิทธิการลาเช่นลาป่วย ลาคลอด ลากิจ ลาพักผ่อน ลาอุปสมบท ลาไปศึกษาต่อ

การรับรู้ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1) ด้านรายได้

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านรายได้มีอิทธิพลต่อความสุข ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยด้านรายได้นั้นมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่าประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่งได้แก่ รายได้ที่ได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน ลำดับที่สองได้แก่ ประเด็นความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ได้รับ ลำดับที่สามได้แก่ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และ ลำดับสุดท้ายได้แก่ ความพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ โดยปัจจัยด้านรายได้มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยในระดับปานกลาง โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

2) ด้านค่าใช้จ่า

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านค่าใช้จ่ามีอิทธิพลต่อความสุข ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านค่าใช้จ่ามีอยู่ 4 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่งได้แก่ ประเด็น ค่าใช้จ่าสำหรับค่าที่พักอาศัย ในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต ลำดับที่สอง ได้แก่ ภาระค่าใช้จ่าในการอุปโภค

บริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต ลำดับที่สาม ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ลำดับสุดท้าย ได้แก่ หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อสันทนาการหรือท่องเที่ยว โดยปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติในระดับมากและมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

3) ด้านหนี้สิน

จำนวนครูที่มีหนี้สินทั้งหมด มีจำนวน 90 คน จากครูทั้งหมด 276 คน โดยจากการสอบถามความคิดเห็นของตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านหนี้สินมีอิทธิพลที่ทำให้ความสุขอยู่ในระดับน้อย โดยปัจจัยด้านหนี้สินนั้นมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ การจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้ ลำดับที่สอง ได้แก่ ภาระหนี้สินมีแนวโน้มลดลง และลำดับสุดท้าย ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจกับหนี้สินในแต่ละเดือน โดยปัจจัยด้านหนี้สินมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติในระดับปานกลางและมีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับน้อย โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

4) ด้านเงินออม

กลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านเงินออมมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับปานกลาง โดยปัจจัยด้านเงินอมนั้นมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลำดับแรก ได้แก่ การวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ลำดับที่สอง ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจกับการออมเงินในแต่ละเดือน และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ความสามารถจัดสรรรายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออม โดยปัจจัยด้านเงินออมมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

ผลการศึกษาการรับรู้ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1) ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมาก โดยปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานนั้นมีอยู่ 6 ประเด็น

ย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ลำดับที่สอง ได้แก่ งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเอง ลำดับที่สาม ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย ลำดับที่สี่ ได้แก่ โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี ลำดับที่ห้า ได้แก่ การจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน และลำดับสุดท้าย ได้แก่ การมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ โดยปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

2) ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมาก โดยปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานนั้นมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ประเด็นโดยรวมแล้วมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน ลำดับที่สอง ได้แก่ ประเด็นเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา โดยปัจจัยด้านเงินออมมีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

3) ด้านการเรียนการสอน

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมาก โดยปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานนั้นมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ แรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน ลำดับที่สอง ได้แก่ นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดี ลำดับที่สาม ได้แก่ โดยรวมแล้วมีความพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน ลำดับที่สี่ ได้แก่ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน ลำดับที่ห้า ได้แก่ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน และ ลำดับสุดท้าย ได้แก่ จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม โดยปัจจัยด้านการเรียนการสอน มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับมาก โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

4)ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับมาก โดยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กรนั้นมีอยู่ 5 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ประเด็นที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง ลำดับที่สอง ได้แก่ ประเด็นโดยรวมแล้วมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร ลำดับที่สาม ได้แก่ ประเด็นความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม ลำดับที่สี่ ได้แก่ ประเด็น เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของตัวเอง และ ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ประเด็นองค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน โดยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติอยู่ในระดับมากและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย

5)ด้านนโยบายของรัฐบาล

จากการสำรวจพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาล มีอิทธิพลต่อความสุขในระดับปานกลาง โดยปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาลนั้นมีอยู่ 2 ประเด็นย่อย ซึ่งพบว่า ประเด็นที่มีอิทธิพลต่อความสุขมากที่สุดเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ท่านได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย (CEFR) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ประเด็นที่ว่า ท่านได้รับผลกระทบโครงการอบรมวัฒนธรรมไทยจำนวน 42 ชั่วโมงเพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย (กรณีชาวต่างชาติ) โดยปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล มีอิทธิพลทำให้ความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ผลการศึกษาความแตกต่างในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ ทั้งครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ

1) ด้านรายได้

จากการศึกษาพบว่า ด้านรายได้ซึ่งมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกประเด็นและเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.11 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.08

2.) ด้านค่าใช้จ่าย

จากการศึกษาพบว่า ด้านค่าใช้จ่ายซึ่งมีอยู่ 4 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 4 ประเด็นและเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.85 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 2.98

3.) ด้านหนี้สิน

จากการศึกษาพบว่า ด้านหนี้สินซึ่งมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ประเด็นและเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.18 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับน้อยในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 2.39

4.) ด้านเงินออม

จากการศึกษาพบว่า ด้านเงินออมซึ่งมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 2 ประเด็น และมี 1 ประเด็นที่ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทำการวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.31 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.08

ในด้านปัจจัยที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า

1) ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่า ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงานซึ่งมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ย

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 5 ประเด็น และมี 1 ประเด็นที่ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.32 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับมากในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.63

2) ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน

จากการศึกษาพบว่า ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงานซึ่งมีอยู่ 3 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.82 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับมากในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ยเพียง 3.86

3.) ด้านการเรียนการสอน

จากการศึกษาพบว่า ด้านการสอนซึ่งมีอยู่ 6 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน 3 ประเด็น และไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ 3 ประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.24 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับมากในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ยเพียง 3.83

4.) ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กร

จากการศึกษาพบว่า ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กรซึ่งมีอยู่ 5 ประเด็นย่อย โดยค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 ประเด็น และเมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสุขอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.38

5.) ด้าน นโยบายของรัฐ

จากการศึกษาพบว่า ด้านนโยบายรัฐ ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ เมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.16 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.03

6.) ด้านสวัสดิการ

จากการศึกษา ด้านสวัสดิการ และระดับความพึงพอใจกับสวัสดิการที่โรงเรียนจัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทย และ ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ เมื่อวิเคราะห์ระดับความสุขระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทย พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.16 ซึ่งมีคะแนนความสุขเฉลี่ยมากกว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติที่มีความสุขอยู่ในระดับปานกลางในปัจจุบันนี้ที่คะแนนเฉลี่ย 3.13

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อความสุขและปัจจัยด้านลักษณะบุคคลของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยของระดับความสุขพบว่าระดับความสุขในปัจจุบันทางเศรษฐกิจของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง และจากผลการศึกษาความสุขในแต่ละด้านในปัจจุบันทางเศรษฐกิจของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ด้านหนี้สินมีอิทธิพลต่อความสุขมาเป็นลำดับแรกๆ โดยประเด็นที่มีคะแนนต่ำ 3 ลำดับสุดท้าย คือ ประเด็นในเรื่อง ความพึงพอใจกับหนี้สินในแต่ละเดือน โดยรวม ภาระหนี้สินมีแนวโน้มลดลง และ ความสามารถในการจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือน ซึ่งองค์กรควรณรงค์การใช้เศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมการออม โดยจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ที่สามารถเข้าถึงได้ สะดวก และเที่ยงตรง พร้อมทั้งรณรงค์การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อให้การใช้จ่ายทางการเงินเป็นไปอย่างมีระบบและตรวจสอบได้

ส่วนด้านปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่าระดับความสุขในปัจจุบันด้านที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจนั้นอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีคะแนนต่ำ 3 ลำดับสุดท้าย คือ ครูชาวต่างชาติได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการอบรมวัฒนธรรมไทย 42 ชั่วโมง ครูชาวไทย

ได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (CEFR) และองค์กรให้ความสำคัญแก่ครู จากผลการศึกษาดังกล่าวองค์กรควรทบทวนนโยบายของรัฐบาล เพราะเนื่องจากว่า ชาวต่างชาติที่มีความประสงค์ประกอบวิชาชีพครูบางส่วนอาศัยอยู่ในประเทศไทยมานาน และมีการท่องเที่ยวร่วมด้วยการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ อยู่แล้ว จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความพึงพอใจในนโยบายของรัฐบาลนี้อยู่ในระดับน้อยได้ และองค์กรและรัฐบาลควรให้ความสำคัญกับครูเพราะนอกจาก การทำงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถแล้วยังเป็นงานที่สร้างบุคคลกรที่เป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตอีกด้วย

นอกจากนั้นผลการศึกษาคำวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสุ
ระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างชาวไทยและชาวต่างชาติโดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ T-test โดยผลการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสุขของ ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความพึงพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ รายได้ที่ได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน ความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ได้รับ ความพึงพอใจกับการออมเงินในแต่ละเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน ความพึงพอใจในการสอน นโยบายของรัฐ และระดับความพึงพอใจกับสวัสดิการที่โรงเรียนจัดสรรให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งสองกลุ่มให้คะแนนในปัจจัยเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมีความเห็นพ้องกันกับประเด็นเหล่านี้ ในทางกลับกัน ปัจจัยที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งสองกลุ่มให้คะแนนใน 25 ปัจจัยที่เหลือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ เมื่อแปลผลระดับความสุขของทั้งสองกลุ่ม ตัวอย่างพบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวไทยมีความสุขน้อยกว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในการศึกษาวิจัยด้านเวลา และจำนวนโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบ English Program เท่านั้น ส่งผลให้การศึกษามีข้อจำกัดนำไปใช้ได้จำกัด และไม่ครอบคลุมทั้งหมด ซึ่งความต้องการหรือผลการศึกษามองในแต่ละพื้นที่อาจไม่สามารถนำไปใช้ได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยต่างๆดังนี้

1.) มีเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างจากหลายๆเขตอำเภอ หรือ จังหวัด หรือหลายๆสายงาน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรและบุคลากรในการแก้ไขปัญหาทั้งในเรื่องการทำงานและอารมณ์ รวมทั้งช่วยลดการสูญเสียในการทำงาน

2.) มีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อครูในสถานศึกษาเอกชนหรือครูที่สอนในโรงเรียนกำกับของรัฐ เพื่อจะได้มีการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียทั้งด้านเศรษฐกิจ, ไม่ใช่เศรษฐกิจและด้านสวัสดิการเพิ่มเติม

3.) งานวิจัยนี้ไม่ได้ทำการวัดระดับความสุขที่สอดคล้องกับประสิทธิภาพในการทำงานของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

4.) ควรมีการวัดคุณภาพการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ว่าการการทำงานที่มีความสุขของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่งผลอย่างไรกับคุณภาพการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสร้างแรงจูงใจในการทำงานของครูเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต

โดยผลของการศึกษายังจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม และ ออกนโยบายที่ส่งผลต่อการทำงานของครูผู้สอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในการออกนโยบายทางการศึกษาได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

การพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการ พ.ศ. 2555 เสนอต่อสำนักวิจัยและพัฒนาระบบงาน

บุคคลสำนักงาน ก.พ. ชนิตา เล็บครุฑ (2554) รายงานวิจัยเรื่องผลกระทบของคุณภาพชีวิต
ในการทำงานที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร.

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (2555) รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทยในชนบท.

คณะกรรมการอำนวยการงาน พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) กรุงเทพมหานคร
ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.

คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล (2555) เอกสารรายการการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อสร้าง
รูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการ พ.ศ. 2555 เสนอต่อสำนักวิจัยและ
พัฒนาระบบงานบุคคล สำนักงาน ก.พ. ชัยอนันต์ ริชีวะ(2544). การศึกษาคุณภาพชีวิตใน
การทำงานของพนักงานบริษัทเอกชน.

นภารัตน์ ด้านกลาง(2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของข้าราชการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร (วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม)

นภดล วรรณิกา(2551). ประเมินความสุขของคนทำงาน(Happiness in the Workplace): กรณีศึกษา
ประชาชนอายุ 18 – 60 ปีที่ทำงานในสถานประกอบการและองค์กรธุรกิจในเขตกรุงเทพฯ.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.ryt9.com/s/abcp/416085/> (12 มิถุนายน 2552).

ฐานิกา บุญมงคล และคณะ(2554).ความสุขของอาจารย์(วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย).(คณะพยาบาลศาสตร์,
วิทยาลัยบัณฑิตวิทยาลัย)

ลาร์ส ฟินเนอร์อัฟ นิลสัน(2551).สิทธิแรงงานของครูต่างชาติในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

ภูริชญา ชีมรัมย์(2556).โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสุขในการทำงานของครูโรงเรียน
เทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.(ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต , มหาวิทยาลัยบูรพา)

ศิรินันท์ กิตติสุข และคณะ.(2556).คุณภาพชีวิต การทำงาน และความสุข.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ:
ธรรมดาเพรส.

- สพลกิตต์ สัจชีพย์(2554).ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของครูสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้าง.(วิจัยและ
จิตวิทยาการศึกษา ,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักพัฒนาระบบบริหารบุคคลและนิติการ.
(2557).อัตราขาดแคลนครูตามสาขาวิชาที่ขอยกเว้นการมีใบประกอบวิชาชีพครู.
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.(2557).การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)
- Ai-Girl Tan (2011). **Teachers’ perceptions of creativity and happiness: a perspective from
Singapore.** (Nanyang Technological University)
- Dina Guglielmi (2014) . **Is it possible to motivate teachers? The role of organizational
identification** : Elsevier Ltd.
- M. Tadic et al (2012).**Work happiness among teachers: A day reconstruction study on the role
of self-concordance** : Elsevier Ltd.
- Sajad Habibzadeh(2011).**Effects of economic and non economic factors on happiness on
primary school teachers and Urmia University professors** (Applied Science and
Technology University)
- Silvia Simbula(2011). **Teachers’ Well-Being And Effectiveness: The Role Of The Interplay
Between Job Demands And Job Resources.**(Procedia - Social and Behavioral
Sciences 69 (2012) 729 – 738)
- Zeinab Toulabi (2013) .**The relationship between teachers’ happiness and Quality of working
life.**: Elsevier Ltd.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

สำหรับงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของครูสอนภาษาอังกฤษในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้เก็บข้อมูลประกอบการวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้าน
สังคม และ ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการทำงาน ของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน
ที่มีความเป็นเลิศทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีหลักสูตรการสอนแบบ English Program
(EP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับจากท่านไปใช้ในการศึกษาในเชิงวิชาการ รวมทั้งผลการ
วิเคราะห์จะถูกนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น โดยข้อมูลของท่านจะไม่ถูกทำการเปิดเผย ดังนั้นเพื่อความ
สมบูรณ์ของงานวิจัย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นตาม
ความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่าน โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การจัดสรรสวัสดิการของครู

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครู

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของครู

ทั้งนี้ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ข้อมูลมา ณ ที่นี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
นาย วิสุวัฒน์ วรรณมะกอก

All rights reserved
นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ตามข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส

() หม้าย

() หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

() อื่นๆ.....

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัวของท่าน.....คน

6. ชื่อของตำแหน่งตามระดับวิทยฐานะ

7. ท่านสอนภาษาอังกฤษในระดับใด

() อนุบาล

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

8. สังกัดโรงเรียน โปรดระบุ ✓

..... โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

..... โรงเรียนอนุบาลนภา

..... โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ

..... โรงเรียนพระฤทธิ

..... โรงเรียนคาราวีวิทยาลัย

..... โรงเรียนมงฟอร์ต แผนก ประถม

..... โรงเรียนปรีณัฏร์รอยแยลส์วิทยาลัย

..... โรงเรียนมงฟอร์ต แผนก มัธยม

..... โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่

..... โรงเรียนวาริเชียงใหม่

..... โรงเรียนวิชัยวิทยา

..... โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ

9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

10. อายุงานของท่าน.....ปี.....เดือน

11. ท่านมีเงินออมที่เป็นตัวเงิน ประมาณบาท

12. ท่านมีหนี้สินที่เป็นตัวเงิน ประมาณ..... บาท

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าระดับความพึงพอใจต่อสวัสดิการโดยรวมที่ได้รับจากโรงเรียน

ท่านมีความพึงพอใจแล้วในสวัสดิการที่โรงเรียนจัดสรรให้

พอใจมากที่สุด

พอใจน้อย

พอใจมาก

พอใจน้อยที่สุด

พอใจปานกลาง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของคุณ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามข้อมูลที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

(เกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ 1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 ปานกลาง, 4 มาก, 5 มากที่สุด)

	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
รายได้					
ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน					
ท่านมีความพอใจกับรายได้อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ					
รายได้ที่ท่านได้รับมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน					
ท่านมีความพึงพอใจกับรายได้โดยรวมที่ท่านได้รับ					
ด้านค่าใช้จ่าย					
ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต					
ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยในชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต					
หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อ สันทนาการ หรือ ท่องเที่ยว					
โดยรวมแล้ว ท่านมีความพึงพอใจกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน					

	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ด้านหนี้สิน (ถ้ามี)					
ท่านสามารถจัดการกับภาระหนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้					
ภาระหนี้สินของท่านมีแนวโน้มลดลง					
โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับหนี้สินของท่านในแต่ละเดือน					
ด้านเงินออม					
ท่านมีความสามารถจัดสรรรายได้จากที่ได้รับเพื่อชำระหนี้และมีเงินเหลือเก็บออม					
ท่านมีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต					
โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจกับการออมเงินของท่านในแต่ละเดือน					

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความสุขของคุณ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามข้อมูลที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน					
ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ปลอดภัย					
ท่านมีจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน					
ท่านมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่					
งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่านได้พัฒนาตนเอง					
ท่านมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
โดยรวมท่านมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี					
ด้านความสัมพันธ์ในที่ทำงาน					
ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา					

	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาของท่าน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนท่านเมื่อมีปัญหาได้เป็นอย่างดี					
โดยรวมแล้วท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน					
ด้านการเรียนการสอน					
นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนเป็นอย่างดี					
อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนการสอน					
สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน					
จำนวนนักเรียนต่อครูมีความเหมาะสม					
ท่านมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการสอน					
โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในการสอน					
ด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร					
ที่ตั้งของโรงเรียนมีความสะดวกต่อการเดินทาง					
เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรเสมือนเป็นเป้าหมายของตัวเอง					
องค์กรให้ความสำคัญต่อท่าน					
ท่านรู้สึกถึงความพอใจกับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เข้าร่วม					
โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจในด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์กร					
ด้านนโยบายของรัฐบาล					
ท่านได้รับผลกระทบในนโยบายของรัฐในการจัดสอบประมวลความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (CEFR)					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

Survey

Description

This survey is a part of Independent Study of Mr. Wisuwat Wannamakok, a master's degree student, Faculty of Economics, Chiang Mai University. It is designed in order to collect the information related to the factors affecting happiness of English Teachers. The sample will be selected from teachers who teach English in the prestigious schools which provides English program (EP) in Meaung district, Chiang Mai. The result from this survey will be analyzed for educational purpose and presented broadly.

Instruction

Please kindly answer the questions and give your opinions in each item in this survey.

It is noted that your answers will remain COMPLETELY CONFIDENTIAL. Any answers you give will be combined with those of others and NEVER identified as yours.

This survey is consisted of 4 parts as follows;

Part 1: Demographic information

Part 2: Welfare Contributions

Part 3: Influence of Economic factors affecting on teacher's happiness.

Part 4: Influence of non-economic factors affecting on teacher's happiness.

Thank you for your kind co-operation

Mr. Wisuwat Wannamakok

Master's degree student, Faculty of Economics

Chiang Mai University.

Part 1: Demographic information

Instruction: Please check ✓ in the () following the questions that match with your feeling and opinion and answer in the blank.

1. Sex

Male

Female

2. Age: _____ years

3. Ethnic origin (please choose only one):

White not Hispanic Black not Hispanic

Hispanic

Asian or Pacific Islander

Filipino

American Indian/Alaskan Native

Other: _____

4. Status

Single

Married

Widowed

Divorced

5. The highest level of education that you have completed

Bachelor's degree

Master degree

Doctoral degree

Others, please specify: _____

6. Number of your family members: _____ person

7. Name of your teaching position _____

8. Who do you teach English for? (may choose more than one)

Kindergarten

Primary students

Junior High school

Senior High school

9. What is the school you are working for?

Yupparaj School

Anuban Napa School

Wattanothaipayap School

Sarasas Witaed Lanna

Dara School

Mongfort School (Primary)

Prince Royal School

Mongfort School (High school)

Anuban Chiang mai School

Varee School

Wichai Wittaya School

Sarasas Witaed Chiang Mai school

10. Average income _____ Baht

11. Working experience (as an English teacher): _____ Years _____ Months
12. Average saving: _____ Baht
13. Average debt: _____ Baht (*If you don't have debt ,please let it blank and Do not fill anything in No. 14*)
14. **If you have debt**, please specify causes of your debt (may choose more than one)
- () Saving Cooperation at your school
 - () Government Banks, e.g., Government Saving Bank, Government Housing Bank
 - () Private Banks
 - () Friends or Other people.
 - () Others, please specify: _____

Part 2: Welfare Distribution

Please check in the welfares that the school provide to you

- Health care
 - Tuition fee for your child (Child benefits)
 - Other expenses for extra working outside school such as allowance, transportation, hotel etc.
 - Housing benefits
 - Bonus
 - Pension
 - Financial support for harmfulness from working
 - Financial support for employee's death
 - Training benefits
 - Holiday entitlements such as Sick leave, Errand leave, Holidays etc.
 - Saving cooperation at school
 - Activities for encouraging and supporting employees
 - Loaning for emergency case
 - Food benefits
 - Other welfares, please specify:
-

From the information above, please prioritize the welfare that you need most.

- Priority number 1) _____
 2) _____
 3) _____

Please check ✓ at the **satisfaction level** of welfare provided to you by the school

Strong satisfied Really Satisfied Satisfied Less satisfied Not satisfied

Part 3: Influence of Economic factors affecting on teacher's happiness

Instruction: Please check ✓ in the following the questions that match with your feeling and opinion most.

Categories	Opinion levels				
	Strongly agree ← → Moderately agree				
Item 1: Income					
Your salary is suitable for your competency					
You are satisfied with other incomes apart from salary, e.g., bonus, tutoring etc.					
The income you get is enough to live on					
Overall, you are satisfied with your current income					
Item 2: Expense					
Expenditure in consumer product is not affecting on your daily life.					
Housing price, e.g., rental fee, housing instalment, is not affecting on your daily life.					
After subtracting expense, you have money for spending your leisure, e.g., travelling, eating out, shopping, etc.					
Overall, you are satisfied with your monthly expense					

Categories	Opinion levels				
	Strongly agree ← → Moderately agree				
Item 3: Debt					
You can manage and pay your debt efficiency every month					
Your debt tends to decrease continually					
Overall, you are satisfied with how you can manage debt in every month					
Item 4: Saving					
You can manage your income and debt appropriately, and have money left over for saving.					
You have a plan and to save money for future expenses and execute it effectively					
Overall, you are satisfied with your monthly saving					

Part 4: Influence of non-economic factors affecting on teacher's happiness

Instruction: Please check ✓ in the following the questions that match with your feeling and opinion most.

Categories	Opinion levels				
	Strongly agree ← → Moderately agree				
Item 1: Quality of working life					
You are in a nicely and safely working environment					
You can manage your private and working time appropriately					
You have an authority to work and make a decision					
Your job helps you obtain self-development					

You are happy and welcome to work following the task assigned by your boss					
Overall , you have a good quality of working life					
Categories	Opinion levels				
	Strongly agree ← → Moderately agree				
Item 2: Relationship in workplace					
You have a good relationship with your colleges and boss					
Your boss and college give you advice and support you when you are in trouble.					
Overall , you have a good relationship with people in your workplace					
Item 3: Teaching					
Your students participate well in the class					
Equipment and multimedia in the school is appropriate and highly supports your teaching					
Environment in class is friendly and highly support your teaching					
The class size in your school is appropriate for effective teaching					
You are ambitious and motivate yourself to improve your teaching					
Overall, you are satisfied with your teaching in your current school					
Item 4: Geography and Culture of organization					
The location of the school is convenient for transportation					

The mission and vision of your school comply with your future career					
You are an important teacher and the school also sees the values in you.					
Categories	Opinion levels				
	Strongly agree ← → Moderately agree				
You are satisfied in involving with activities provided by the school					
Overall, you are satisfied with geography and culture of your current school					
Item 5: Government policy					
Thai custom training before starting your career for 42 hours released by government affecting your attention to be an English teacher in Thailand					

Suggestions (Optional)

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีวิเคราะห์ T-test

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence	
									Lower	Upper
1.ค่าตอบแทนที่ได้รับมีความ เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ของท่าน	Equal variances assumed	1.467	.227	-.857	274	.392	-.079	.092	-.260	.102
	Equal variances not assumed			-.851	201.196	.396	-.079	.093	-.262	.104
2.ท่านมีความพอใจกับรายได้ อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือน ประจำ	Equal variances assumed	.882	.349	.316	274	.752	.028	.089	-.147	.204
	Equal variances not assumed			.304	182.451	.762	.028	.093	-.155	.211
3.รายได้ที่ท่านได้รับมีความ เพียงพอในการดำรงชีวิตประจำวัน	Equal variances assumed	.269	.605	1.417	274	.158	.129	.091	-.050	.308
	Equal variances not assumed			1.381	190.614	.169	.129	.093	-.055	.313

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence	
									Lower	Upper
4.ท่านมีความพึงพอใจกับรายได้ โดยรวมที่ท่านได้รับ	Equal variances assumed	.035	.852	.246	274	.806	.022	.091	-.156	.201
	Equal variances not assumed			.242	197.077	.809	.022	.092	-.159	.204
5.ภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวันไม่เป็น อุปสรรคต่อการดำเนินชีวิต	Equal variances assumed	6.409	.012	8.169	274	.000	.728	.089	.553	.903
	Equal variances not assumed			7.511	159.982	.000	.728	.097	.537	.919
6.ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักอาศัยใน ชีวิตประจำวันไม่เป็นอุปสรรคต่อ การดำเนินชีวิต	Equal variances assumed	9.576	.002	6.178	274	.000	.575	.093	.392	.759
	Equal variances not assumed			5.770	167.473	.000	.575	.100	.378	.772

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence	
									Lower	Upper
7.หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมี เงินเพียงพอในการใช้จ่ายเพื่อ สันทนาการหรือท่องเที่ยว	Equal variances assumed	36.755	.000	13.416	274	.000	1.341	.100	1.144	1.538
	Equal variances not assumed			11.951	146.234	.000	1.341	.112	1.119	1.563
8.โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจ กับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน	Equal variances assumed	.238	.626	9.147	274	.000	.795	.087	.624	.966
	Equal variances not assumed			8.612	171.530	.000	.795	.092	.613	.977
9.ท่านสามารถจัดการกับการระ หนี้สินที่ต้องชำระแต่ละเดือนได้*	Equal variances assumed	1.735	.191	2.847	88	.005	.82817	.29090	.25006	1.40628
	Equal variances not assumed			2.311	14.341	.036	.82817	.35830	.06139	1.59495

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence	
									Lower	Upper
10.ภาระหนี้สินของท่านมี แนวโน้มลดลง *	Equal variances assumed	.512	.476	2.162	88	.033	.66134	.30596	.05330	1.26938
	Equal variances not assumed			1.808	14.560	.091	.66134	.36568	-.12016	1.44283
11.โดยรวมแล้วท่านมีความพึง พอใจกับหนี้สินของท่านในแต่ละ เดือน*	Equal variances assumed	1.005	.319	3.458	88	.001	.90609	.26201	.38540	1.42678
	Equal variances not assumed			2.855	14.459	.012	.90609	.31742	.22733	1.58486
12.ท่านมีความสามารถจัดสรร รายได้ที่ได้รับเพื่อชำระหนี้หรือ ค่าใช้จ่ายและมีเงินเหลือเก็บออม	Equal variances assumed	4.368	.038	-5.935	274	.000	-.669	.113	-.891	-.447
	Equal variances not assumed			-5.960	208.471	.000	-.669	.112	-.891	-.448

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for		t-test for Equality of Means						
		Equality of Variances							95% Confidence	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
13.ท่านมีการวางแผนการออมเพื่อใช้ จ่ายในอนาคต	Equal variances assumed	4.772	.030	11.512	274	.000	1.385	.120	1.149	1.622
	Equal variances not assumed			12.162	240.523	.000	1.385	.114	1.161	1.610
14.โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจ กับการออมเงินของท่านในแต่ละ เดือน	Equal variances assumed	3.586	.059	-.437	274	.663	-.041	.095	-.228	.145
	Equal variances not assumed			-.409	169.063	.683	-.041	.101	-.241	.158
15.ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมในการ ทำงานที่ดีปลอดภัย	Equal variances assumed	.521	.471	.899	274	.370	.059	.066	-.071	.189
	Equal variances not assumed			.835	164.716	.405	.059	.071	-.081	.200

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for		t-test for Equality of Means						
		Equality of							95% Confidence	
		Variances								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
16.ท่านมีจัดสรรเวลาที่ดี ระหว่างชีวิตส่วนตัวและ ชีวิตการทำงาน	Equal variances assumed	26.105	.000	10.812	274	.000	.794	.073	.649	.938
	Equal variances not assumed			9.955	160.610	.000	.794	.080	.636	.951
17.ท่านมีอิสระในการ ทำงานอย่างเต็มที่	Equal variances assumed	25.465	.000	12.316	274	.000	.877	.071	.736	1.017
	Equal variances not assumed			10.637	134.625	.000	.877	.082	.714	1.040
18.งานที่ทำอยู่ช่วยให้ท่าน ได้พัฒนาตนเอง	Equal variances assumed	3.885	.050	14.539	274	.000	1.307	.090	1.130	1.484
	Equal variances not assumed			14.836	218.609	.000	1.307	.088	1.134	1.481
19.ท่านมีความสุขที่ได้ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	Equal variances assumed	.064	.800	12.738	274	.000	.898	.071	.760	1.037
	Equal variances not assumed			12.638	201.012	.000	.898	.071	.758	1.039

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		95% Confidence						
		F	Sig.	t	Df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
23. โดยรวมแล้วท่านมี ความสัมพันธ์ที่ดีในที่ ทำงาน	Equal variances assumed	2.753	.098	13.516	274	.000	.785	.058	.671	.900
	Equal variances not assumed			14.189	236.562	.000	.785	.055	.676	.894
24. นักเรียนมีส่วนร่วม ในห้องเรียนเป็นอย่างดี	Equal variances assumed	10.193	.002	8.735	274	.000	.738	.084	.571	.904
	Equal variances not assumed			9.300	245.181	.000	.738	.079	.581	.894
25. อุปกรณ์และสื่อการ เรียนการสอนเอื้อต่อ การเรียนการสอน	Equal variances assumed	2.791	.096	.458	274	.647	.036	.078	-.118	.189
	Equal variances not assumed			.433	173.297	.666	.036	.082	-.127	.198
26. สภาพแวดล้อมใน ห้องเรียนเอื้อต่อการ เรียนการสอน	Equal variances assumed	52.024	.000	7.828	274	.000	.618	.079	.463	.774
	Equal variances not assumed			7.063	151.563	.000	.618	.088	.445	.791

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence	
									Lower	Upper
27.จำนวนนักเรียนต่อ ครุมีความเหมาะสม	Equal variances assumed	.011	.916	.291	274	.772	.030	.102	-.172	.232
	Equal variances not assumed			.303	231.785	.762	.030	.098	-.164	.224
28.ท่านมีแรงกระตุ้น และแรงจูงใจในการ สอน	Equal variances assumed	2.378	.124	12.669	274	.000	.935	.074	.790	1.081
	Equal variances not assumed			12.035	176.189	.000	.935	.078	.782	1.089
29.โดยรวมแล้วท่านมี ความพอใจในการสอน	Equal variances assumed	.070	.792	1.505	274	.134	.090	.060	-.028	.207
	Equal variances not assumed			1.496	202.114	.136	.090	.060	-.029	.208
30.ที่ตั้งของโรงเรียนมี ความสะดวกต่อการ เดินทาง	Equal variances assumed	48.745	.000	7.668	274	.000	.643	.084	.478	.807
	Equal variances not assumed			6.794	144.124	.000	.643	.095	.456	.829

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
31.เป้าหมายและ วิสัยทัศน์ขององค์กร เสมือนเป็นเป้าหมาย ของตัวเอง	Equal variances assumed	33.884	.000	7.139	274	.000	.566	.079	.410	.722
	Equal variances not assumed			6.639	165.360	.000	.566	.085	.398	.734
32.องค์กรให้ ความสำคัญต่อท่าน	Equal variances assumed	26.671	.000	7.644	274	.000	.598	.078	.444	.751
	Equal variances not assumed			7.111	165.510	.000	.598	.084	.432	.763
33.ท่านรู้สึกว่ามี ความพอใจกับกิจกรรมที่ทาง โรงเรียนจัดให้เข้าร่วม	Equal variances assumed	46.452	.000	8.595	274	.000	.641	.075	.494	.788
	Equal variances not assumed			7.770	152.400	.000	.641	.083	.478	.804
34.โดยรวมแล้วท่านมี ความพอใจในด้าน ภูมิศาสตร์และ วัฒนธรรมขององค์กร	Equal variances assumed	45.607	.000	9.299	274	.000	.664	.071	.524	.805
	Equal variances not assumed			8.385	151.266	.000	.664	.079	.508	.821

Factors affecting on happiness of English Teachers		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
35.Government Policy	Equal variances assumed	3.721	.055	-1.295	274	.196	-.126	.097	-.317	.066
	Equal variances not assumed			-1.269	193.535	.206	-.126	.099	-.322	.070
36.Welfare Satisfaction	Equal variances assumed	12.128	.001	-.364	274	.716	-.029	.081	-.188	.129

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ เครื่องหมาย * คือการคำนวณจากครูที่มีหนี้สินจำนวน 90 คน จากครูทั้งหมด 276 คน โดยแยกเป็นครูชาวไทย จำนวน 77 คน และ ครูชาวต่างชาติ จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.61 ส่วน ครูที่ไม่มีหนี้สิน มีจำนวน 186 คนจาก 276 คน คิดเป็นร้อยละ 66.39

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล

นาย วิสุวัฒน์ วรรณมะกอก

วัน เดือน ปีเกิด

28 พ.ค. 2533

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต
มหาวิทยาลัยพายัพ ปีการศึกษา 2556

ประวัติการทำงาน

บัญชีรายได้ และ บัญชีลูกหนี้
บริษัท เชียงใหม่บ้านไทยวิลเลจ จำกัด
ปี 2556-2557

ลิขสิทธิ์ © โดย Chiang Mai University
All rights reserved